

הישיבה ה-3 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום רביעי, כ"ז בכסלו תשס"ט (24.12.08)

עיריית אריאל

הישיבה ה-3 (מאן המניין) של מועצת העירייה
מיום רביעי, כ"ז בכסלו תשס"ט (24.12.08)

מר רון נחמן	- ראש העיר	נוכחים:
מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר	
מר יחיאל תוהמי	- חבר מועצת העיר	
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר	
גב' אילנה נולמן	- חברת מועצת העיר	
מר שי אורני	- חבר מועצת העיר	
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר	
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר	
מר פולב פבל	- חבר מועצת העיר	
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר	
מר צ'רנוגלס מקס	- חבר מועצת העיר	חסרים:
גב' חנה גולן	- מנכ"לית העירייה	משתתפים:
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה	
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה	
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי	
רו"ח רוני דנה	- רואה חשבון	
מר רז קינסליך	- עוזר ראש העיר	

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור תב"רים (עפ"י רשימת התב"רים שהועברה בתאריך 15.12.08)
3. אישור חידוש מסגרת אשראי על סך 2,500,000 ש"ח בחשבון מספר 5050, בבנק אוצר החייל.
4. הצעה לסדר סיעת "אריאל ביתנו" - מישיבת מועצה מס' 2 (תוספת לסדר היום).
5. הצעה לסדר סיעת "אריאלי" - סעיף 3: "סיכום הקצאת תקציבי תמיכות עד 4 פברואר 2009 (קבלת המלצת הועדה המקצועית עד 26 ינואר 2009 בועדת המשנה לתמיכות)". (תוספת לסדר היום).

מר רון נחמן – ראה"ע: חברים, אנחנו התכנסנו היום לישיבה מספר 3, ישיבת מועצה מן המניין מספר 3, ולצערי הרב 7 חברים החליטו שלא להגיע לפתיחת הישיבה. הסיבה שהם לא באים, הם ביקשו להזיז את שעת הישיבה ל-19:00. ואנחנו רק לפני שבוע, שבועיים, קיבלנו החלטה שישבות המועצה יהיו בימי רביעי בשעה 18:00. הואיל ומועצת עיר היא לא איזה שהוא משחק של כדורגל אלא זה מוסד מאד רציני שצריך לייצג את התושבים, הודעתי להם שלא תזוז שעת הישיבה וכפי שנקבע כך זה יהיה. האנשים הודיעו שהם לא יגיעו. אני רק יכול לומר לכם, בשעה 18:25 הם יגיעו. למה הם יגיעו בשעה 18:25? משום שעל פי החוק צריך לחכות חצי שעה עד שסוגרים את הישיבה. כיוון שהם התחילו ללמוד את החוק, אז הם יבואו בשעה 18:25 ואז יהיה קוורום כדי לקבל החלטות. עד עכשיו כל מה שנאמר לא מחייב. אבל את זה אני אומר לרקע, על מנת שמשרד הפנים יידע בדיוק איך נבחרי הציבור עכשיו מתנהגים, חודש וחצי חודשיים אחרי הבחירות. איך הם משרתים את הציבור ואת העיר עצמה. שכולם יידעו בדיוק איך אותם האנשים, שלפני מספר חודשים ביקשו את האמון של הציבור, מתנהלים כלפי הציבור, לא כלפינו. הם מבזים את מועצת העיר, הם מבזים את העיר, הם מבזים את תושביה. התנהגות ילדותית שאיננה מקובלת בשום מקום בארץ. אולי, איך אומרים, להצדקתם אני יכול לומר שזה אנשים שאין להם ניסיון במערכת עבודה של רשות מקומית. אבל מבחינתי אין בעיה, אין קוורום – לא תתקבלנה החלטות. יהיה קוורום – תתקבלנה החלטות, כאלה ואחרות. אבל דרך ארץ קדמה לתורה. היום זה חנוכה. הרבה מאד מהמשפחות נמצאות עם הילדים ועם הנכדים. גם אני, יש לי נכדים שהייתי רוצה להיות איתם ולחגוג איתם את חג החנוכה. אבל בגלל הלהט של חברי המועצה החדשים, מהיותם סיעות אופוזיציוניות, אז נמנע מאיתנו לשבת עם הילדים והנכדים שלנו. אין מה לעשות, זו המשימה והמטלה של אנשי ציבור. אבל, מי שמבקש ששלטון החוק יתקיים, נטל ההוכחה הוא עליו. יחד איתנו, חשבנו לעשות היום, אולי חודשיים אחרי הבחירות, איזו שהיא אווירה של אחדות, איזו שהיא אווירה של ביחד, איזו שהיא אווירה של יהדות כאן, של ישוב שהוא בא עם מסורת, עם הרקע, עם השורשיות היהודית. שום דבר. המשחקים הפוליטיים האלה מבזים את אלה שהחליטו את מה שהם עושים. יחד איתנו נמצא כאן הרב הלל מייזלס, הוא רב שמופיע בבית הכנסת, הראשון שהיה לנו שמה אני חושב, לא, השני, אחרי התימנים, האשכנזי הראשון, "אהל אפרים". והוא הרב, אני שמעתי אותו השנה ביום כיפור והוא החזיק מעמד באופן מאד מאד מעורר כבוד, אז אנחנו מודים לך על כך שבאת אלינו ואנחנו נרצה את כבוד הרב, להכניס אותנו לאווירה של חנוכה. איך היה עושה בגין כל פעם? כשהוא היה מתחיל לדבר הוא היה שם את הכיפה על הראש, מי שזוכר את זה. אז הנה, שמנו את הכיפה. בבקשה.

(הרב הלל מייזלס מברך ומדליק נרות חנוכה)

מר רון נחמן – ראה"ע: בנוסף לחברי המועצה רון, מנו, אריאל ולודמילה הצטרף עכשיו חבר המועצה יחיאל תוהמי. עדיין אין לנו קוורום, הצטרף אבל חבר המועצה יחיאל תוהמי, למען הפרוטוקול. בבקשה, אדוני הרב.

הרב הלל מייזלס: נהוג לספר שני סיפורים שלכאורה סותרים אחד את השני. הראשון אולי יותר ידוע, השני פחות ידוע. באיזו עיירה קטנה התחיל לרדת גשם, כמו שזכינו היום, והתחילה הצפה שמה. אישה אחת זקנה גרה בבית שלה והמים מתחילים לעלות. ומגיעים השוטרים, דופקים על הדלת – אישה, בואי, תצאי מפה, עוד מעט צפוי מבול. היא אומרת – לא, לא, לא, השם יציל אותי. ועובר קצת זמן, המים עולים, מגיעים ככה על סוסים – גברת, בואי תצאי, עוד מעט המים יעלו. לא, לא, השם יציל אותי. אחרי זה כבר אי אפשר בסוסים, מגיעים עם איזו סירה קטנה – גברת, הגיע הזמן, עוד מעט לא תוכלי לצאת מפה. לא, לא, לא, השם יציל אותי. מגיעים מים ממש עד לגג, מגיעים עם מסוק – גברת, זו ההזדמנות האחרונה, תבואי, תעלי על המסוק. לא, לא, לא, השם יציל אותי. ולצערנו המים עלו והיא טבעה. הגיעה לשמים, היא אומרת לקדוש ברוך הוא – שליחה, בטחתי בך כל הזמן, מה קרה? אומר לה – גברתי, שלחתי לך שוטרים, שלחתי לך סוס, שלחתי לך סירה, שלחתי לך מסוק, מה כבר יכולתי לעשות? היית צריכה לקחת קצת יוזמה, לפעול קצת בעצמך. זה הסיפור הראשון. הסיפור השני, אותה עיירה, אותה הצפה וגבר יושב בבית שלו, רואה שהמים עולים, מתקשר ל-100, למשטרה. אבל הקו מנותק, לא עוזר. אחרי זה הוא מנסה להתקשר למכבי אש, לא עוזר, המים עולים, עולים, עולים. הוא פותח את הפלאפון, מזמין מסוק, המסוקים כולם תפוסים. מנסה הכול לעשות, המים עולים וגם הוא טובע. מגיע לשמים, אומר לקדוש ברוך הוא – למה לא עזרת לי? הוא אמר לו – ידידי, לא שאלת. יש פה שני סיפורים סותרים. אחד זה סיפור שהאישה היתה צריכה לתפוס יוזמה ולפעול; והשני, הגבר היה צריך לבטוח בהשם, לסמוך על השם. לכאורה שני סיפורים סותרים, אבל נדמה לי שבחנוכה דווקא הסיפורים האלה משלימים אחד את השני. למה ככה? הרי מי היו החשמונאים? החשמונאים היו הכוהנים הגדולים, היו אנשי הרוח. מתתיהו, כשהוא התחיל את המרד, הוא צעק – מי להשם אלי. זו הסיסמה של המרד. עמדה מול הקדוש ברוך הוא. מצד שני, היו לוחמים. לא הספיקו לשבת בישיבות ולהתפלל, אלא יצאו ונלחמו. היו גם אנשי רוח וגם אנשי מעשה. השם מכבי, יש שני תיאורים מה עומד מאחורי השם מכבי. יש אומרים שזה ראשי תיבות – מי כמוך באלים השם. ביטחון בהשם. יש אומרים שזה מקבי (עם ק'), שמשמעותו זה פטיש. בוא נכה במתייוונים האלה. אז על אותו רעיון, המכבים מצד אחד בטחו בהשם – מי כמוך באלים השם. מצד שני פטיש, בוא נעשה, אנשי מעשה, בוא נכה אותם, בוא ניקח יוזמה. וגם ניסי חנוכה עצמם, כולם יודעים, מדליקים נרות בגלל נס פח השמן. אבל היו עוד ניסים שמה, הנס של המלחמה. קומץ של אנשים במלחמה, מלחמת גרילה נגד המעצמה הגדולה, הצליחו. גם על זה אנחנו מדליקים את הנרות.

אותו דבר, נס פח השמן זה קשור לבית המקדש. הרוח, הדת, הרוחניות. מצד שני, הצבא, הלחימה, העשייה, הפעילות. ודווקא מתאים לחנוכה, זה אחד שקרה בארץ ישראל, זה ככה, בגולה אפשר עוד לחיות ב-ד' אמות של ההלכה, רק בישיבה, רק ב"שטייטל", בלי לחשוב על העניינים המדיניים. אבל פה בארץ אנחנו צריכים לחשוב על שניהם. ומי כמוכם שיושבים פה במועצת העיר יודעים שצריכים לפעול, מהרמה של שיפור פני העיר, מהרמה של הדברים הקטנים עד לרמת ניהול העיר במקרו. צריכים לתפוס יוזמה ולעשות דברים, לקחת את היוזמה ולפעול. אבל מי כמוכם גם צריכים לדעת ולהפנים את הצד השני של המטבע – לא רק העשייה והפעילות אלא להבין שהכול, אנחנו צריכים גם לסמוך על הקדוש ברוך הוא, לבטוח בקדוש ברוך הוא ולהכניס אותו פנימה לתמונה. המכבים היו גם אנשי רוח, גם אנשי מעשה. צירפו את שניהם ביחד. יהי רצון שרוח המכבים, הרוח של העשייה והרוחניות יניף את עירנו אריאל מעלה מעלה. חנוכה שמח.

מר רון נחמן – ראה"ע: אמן. אדוני הרב, בשם מועצת עיריית אריאל אני מבקש להודות לך על כך שבאת לתת לנו הרבצת רקע על חג החנוכה ויחד איתנו להוביל את טקס הדלקת הנרות. אמר לי הרבי מלובאוויטש שהשם של אריאל הוא אחד השמות של ירושלים. הוא אמר לי כשנפגשתי איתו בניו-יורק, שבאריאל, בגלל השם שלה, שהוא אחד השמות של ירושלים, יש עליה מהקדושה, יש עליה מהרוחניות. והוא אמר – זה לא מספיק, כי צריך לתת גם מהגשמיות. עוד בית-ספר לבנות, עוד מרכז ספורט, עוד כיכר, עוד גן ילדים, עוד מרכז מסחרי, כדי שלאנשים יהיה טיוב מעבר לרוחניות גם הצד הגשמי, המטריאלי, היום יומי, כי בלעדיו בעצם הבן אדם לא יכול לחיות חיים נוחים. את זה אנחנו מתכוונים לעשות. אין גשמיות בלי רוחניות, אין רוחניות בלי גשמיות ושני הדברים האלה צריכים ללכת ביחד. אני רוצה להודות לך בשם כל חברי מועצת העיר ובשם תושבי אריאל על הכבוד שנתת לנו כאן היום בחג החנוכה ושנזכה עוד להרבה דרשות כאלה במועדים אחרים.

הרב הלל מייזלס: אמן, בשמחה. מוזמנים לבוא לשמוע אצלנו בבית-הכנסת, ליד הסחלבים. חנוכה שמח, כל טוב.

מר רון נחמן – ראה"ע: כל טוב, יישר כוח. תודה. הואיל והצטרפו עכשיו, דקה לפני תום מחצית השעה, חברי המועצה יוסי חן, שי אורני, אילנה נולמן, אלי שבירו ופבל, אז יש קוורום והישיבה ממשיכה הלאה. על סדר היום יש לנו את הסעיף הראשון – דיווח ראש העיר. אני מעדיף לא לדוות. אם כל שבוע תהיה לנו ישיבה, אז אנחנו כבר עושים את הדיווח באמצע הישיבה, אז אין מה לדוות. אמנם אריאל היא עיר שקצב החיים בה מדהים כמו בניו-יורק, אבל נדווה כל שבוע ושבוע בישיבת המועצה בסדר היום. אני מבקש ללכת

לסעיף 2 – אישור התב"רים על פי רשימת התב"רים שהועברה אלינו ב-15 לדצמבר 2008. גברתי המנכ"לית או הגזבר.

מר אלי שבירו: יש לי הערה לפני כן. תראו, בישיבה הקודמת אנחנו ביקשנו את החומרים הרלוונטיים לכל נושא התב"רים על מנת בעצם לממש את הזכות שלנו כנבחרי ציבור ללמוד את הנושא ולהצביע עניינית לטובת העיר. לצערי הרב, למרות בקשות חוזרות ונשנות, לא קיבלנו את כל החומר הנדרש. נראה לי שמישהו מעדיף שנצביע בלי להבין על מה אנחנו מצביעים. דו"ח רבעוני ספטמבר 2008 הוא לא דו"ח שהוא חסוי. ולראיה, הדו"חות המפורסמים מפורסמים גם באתר האינטרנט באתר של משרד הפנים. הדו"ח, למרות שביקשנו, לא קיבלנו אותו, בטענה שזה דו"ח שניתן לעיון בלבד. על פי דו"ח זה ניתן להבין טוב יותר את מצבה הכספי של העירייה. כי אנחנו בעצם אומרים שיש פה איזה שהוא עודף תקציבי של 2.8 מיליון שקל. מה עוד שהנתונים שקיבלנו על השנים הקודמות לא נכונים. נתוני 2006, הכנסות והוצאות, לא נכונים, לפי מה שמופיע בתמצית של הנתונים באתר של משרד הפנים. אפשר אחרי זה לראות בדיוק על מה אני מדבר. גם הנתונים של 2007 שהוצגו במסמך שאתם העברתם אלינו, יש בו רק תכנון ללא ביצוע וגם פה הנתונים מפורסמים באתר האינטרנט. אף על פי כן החלטנו שלטובת העיר נכון יהיה לדון ב-תב"רים באופן פרטני, אך לפני כן אני מבקש את ההתייחסות לפרוטוקול של היועץ המשפטי באשר לקבלת החומר הרלוונטי לחברי המועצה ולעניין הדו"ח הרבעוני בפרט.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה היה נאום הגבר? גמרת?

מר אלי שבירו: רון, אני מכבד,

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא רון, ראש העיר, אני לא רון בשבילך. אני שואל אותך – סיימת?

מר אלי שבירו: אני סיימתי.

מר רון נחמן – ראה"ע: את ההערה שלך? נתתי לך לדבר. או קיי. אני רוצה לתת כאן הצהרה לפרוטוקול. אני שמח שעורך-הדין שלך הכתיב לך את כל המלל הזה, חבל שהוא איננו היום כאן, בפעם הקודמת היו שניים. תגיד להם שכל ישיבה יבואו, כל שבוע תהיה כאן ישיבה והם יבואו שניהם. אחד. שתיים, יש לי בקשה אליך שבירו, אתה היית עובד עירייה עד לפני שנה. תפסיק להטיל דופי במערכת שאתה היית בה מנהל.

מר אלי שבירו:

כל מה שאמרתי אמת.

מר רון נחמן – ראה"ע: אל תפריע לי. אל תפריע לי, אני שמעתי אותך בשקט. תלמד כבר לדבר, אנחנו לא מנהלים דו שיח. אין לנו פה מחלוקות, אנחנו כאן ראש עיר וחבר מועצה. אני רוצה לומר לך דבר אחד פשוט אלי שבירו, הדרך שאתה מצהיר כל הזמן באהבה ננצח ואנחנו למען התושבים, אתה גורם לפגיעה באריאל, בתושבי אריאל, בדרך העבודה שלך. מה שאתה עושה הדבר החמור ביותר, אתה כל הזמן מנסה לעשות דה-לגיטימציה של עיריית אריאל. כשאתה היית עובד עירייה והיית מנהל, בחיים לא קראת את הדו"ח הזה שהיום הקראת ממנו, בחיים, 5 שנים שהיית מנהל אגף הביטחון בעירייה. בחיים לא עברת אפילו לדעת איך לקרוא את זה. לא ידעת לקרוא את זה כי אפילו לא צייצת פעם אחת גם בכל הישיבות של תוכניות העבודה ואישורי תקציב. אבל עכשיו אני רוצה להגיד לך, אני שמח שהתפתחת אחרי 5 שנים והיום אתה עושה את הדברים האלה. יש לי רק בקשה אליך, כשאתה מצהיר על דבר מסוים, אז תלך איתו עד הסוף. אל תעשה טובות ואל תדון על שום דבר. אתה יכול לעשות מה שאתה רוצה, לאשר תב"רים, לא לאשר תב"רים. אנחנו נפעל בדיוק לפי החוק. מה שמגיע לך כחבר מועצת עיר תקבל. מה שלא מגיע לך לא תקבל. אם יש לך ערעור, תמיד אתה יכול ללכת לבית-משפט, אתה יכול ללכת למשרד הפנים, אתה יכול למי שאתה רוצה ללכת. הבמה הזאת כאן היא לא במה של דקלרטיביות, זו במה שצריך לנהל עיר. אתה רוצה לנהל עיר – 'תפאדלי', בבקשה. אתה רוצה לעשות כאן המשך של מערכת הבחירות – אנחנו נעשה את זה 5 שנים. אין לי בעיה. אני נבחרתי כראש העיר לנהל את העיר הזאת. אתה נבחרת להיות חבר מועצת העיר. גם אם אתה תעשה היום "פורפרות" באוויר, לא תוכל להיות ראש עיר ב-5 השנים הקרובות. מה שלא יהיה, חבל על הזמן. ואתה יכול להוציא כרוזים מפה עד הודעה חדשה. 5 שנים, אם תחליט להיות באופוזיציה, תבוא כל שבוע, כל שבוע עם ההצעות שלך, אנחנו נדון בהן, בהצבעה אחת אתה תרוויח, בהצבעה שניה אתה לא תרוויח, וככה ננהל את העסק כמו שצריך. רק אני מבקש ממך, עובדים פה מאות אנשים בעירייה ותפסיק להטיל בהם דופי. זה הכול. מישהו עוד רוצה להתייחס להצעה לסדר? בבקשה, שי.

מר שי אורני:

אני מעוניין להגיד שאני לא הייתי באף ישיבת מועצה עד היום. לפי מה שאני הבנתי, כשנבחרתי ציבור מנסים לעשות את עבודתם כראוי ולקבל את הנתונים, פתאום מתנפלים עליהם. אני בסך הכול רוצה לדעת על מה אני מצביע. לא נבחרנו להיות אוטומט להצבעות. אנחנו אנשי מקצוע, חלקנו באמת עבדנו פה לצידך ואנחנו רשאים לקבל חומרים בשביל לדעת על מה מדובר. לא יותר מזה. ואתה תראה, כשהדיון יהיה ענייני, שזאת המטרה. מעניין שאנחנו מבקשים חומר שמן הראוי לתת, לא מקבלים ותוקפים אותנו. לא מבין למה.

מר רון נחמן – ראה"ע:

הערתך נרשמה בפרוטוקול. מנו, בבקשה.

מר שי אורני:

תודה רבה.

מר עמנואל יעקב:

אני רוצה רגע להתייחס. תראו, ואני מפנה את הקריאה לכל החברים החדשים, זוהי הישיבה השניה, אתם עוד לא השתתפתם באף ועדה אחת מוועדות העירייה, באף ועדה. אתם לא יודעים את המכניזם ואת הדינאמיקה של ועדות, את המכניזם ואת הדינאמיקה ואת סדר העבודה, איך מכינים תקציב, איך מתייחסים אליו ואיך מכבדים את מועצת העיר. זה מתחיל מכך שאתם מגיעים לכאן בדיוק ב-29:6 דקות, דקה לפני הסוף, ואתם רוצים שנתייחס לזה בשוויון נפש. אני מעולם לא עשיתי את זה, מעולם לא התייחסתי בחוסר כבוד. התכנסה כאן כינוס של ישיבת מועצת העיר, חגיגית, מתוך רצון טוב, עם סופגניות, עם הרב שבא להדליק, הוא מברך את חברי מועצת העיר, ואתם אינכם כאן, מתוך התנשאות, מתוך דווקאיות, מתוך מה? למדתם כבר לנהל עיר? למדתם איך הוועדות עובדות? באתם טעונים. כל אחד רוצה רק – תעביר לי את התקציב הזה ואני עובד על התקציב הזה ואני רוצה את הכסף לזמינות הזאת. על מה אם מדברים? פעם אחת הייתם ברבעון אחד של דו"ח כספי בשביל לדעת מה קורה?

מר אלי שבירו:

מה זה, סדרת חינוך?

מר עמנואל יעקב:

לא, רגע, תן לי לסיים. תן לי לסיים אלי.

מר רון נחמן – ראה"ע:

שבירו, תבקש רשות דיבור תקבל. מדינה חופשית.

מר עמנואל יעקב:

אם אתם אומרים שבאינטרנט הכול מופיע תורידו את זה באינטרנט אם אתם כל כך רוצים להיות בסדר. תוציאו את זה מהאינטרנט. אני לא בא לחנך אף אחד. אבל אם אין כבוד למועצה, אל תצפו שיתנו לכם גם כבוד. באהבה נעשה, באהבה, ואני אמרתי אז לאילנה, באהבה לא מנהלים עיר. באהבה נעשה. באהבה של מה? באהבת חברים? באהבה של אחדות? באהבה של מתק שפתיים? אם אתה רוצה להיפגש, היית אלי בא ואומר – מנו, אתה היית יו"ר ועדת הכספים ב-4 השנים האחרונות, שב איתי רגע על התקציב. הייתי נותן לך את כל הנתונים. אני הייתי מוציא לך את הכול, סעיף סעיף. הייתי אמר לך איך זה עובד, מה היה קורה, למה זה קורה. אתם נתפסים לאיזה שהוא דו"ח שאתם חושבים שממנו אפשר לדלות כל מיני אינפורמציות בשביל להתנגח. הרי התקציב הזה כבר נעשה. אתם לא הולכים לבדוק תקציב

עתידי, שבו יש לכם השפעה, להגיד אנחנו רוצים את סדר העדיפות הזאת, להתנהג בצורה כזאת. אתם הולכים לדו"ח שהוא כבר בוקר על ידי רואה החשבון, הוא בוקר ונחתם ואותו אתם רוצים עכשיו להפוך ולהפוך אותו לפלטפורמה בשביל ניגוח. זה לא יילך. אי אפשר לנהל את העיר בצורה כזאת. אתם אל תשכחו שבאתם לייצג כאן תושבים ולעזור לתושבים. כל כזה דבר תוקע אותנו להמשיך בתוכניות עתידיות. רוצים להיות שותפים? בתקציב הבא תעברו על סעיף סעיף, בהחלט מותר לכם להחליט שמסיטים תקציב מכאן לכאן, נותנים סדרי עדיפויות. אבל מה אתם לוקחים? לוקחים דו"ח שהיה כבר, שהוא בוקר, שהוא נדוש, נלעס כבר, ואותו אתם מנסים לחפש עכשיו איזה סעיף ואיזה זה. זה לא יילך. זה לא עולה בקנה אחד למצע שאתם דגלתם בו. זה באמת, אלי, זה לא הולך, זה לא יילך. אתם תוקעים את העיר, אתם גורמים לנו למצב שבו,

מר רון נחמן – ראה"ע: לא אתם, אתה תוקע את העיר. אתה תוקע את העיר.

מר אלי שבירו: אתה לא נותן לו לסיים את הדברים?

מר רון נחמן – ראה"ע: אני ראש הישיבה ומותר לי להתערב גם אם אתה לא מסכים לזה. תדע לך, תקציב 2006, שאתה עוד היית מנהל, אושר על ידי משרד הפנים וקיבלנו פרס על ניהול תקין. אתה הולך עכשיו לפרוטוקול ומספר על תקציב 2006 ו-2007 ומחפש טעויות. תגיד ליועץ הכספי שלך שהוא היה גם גזבר שם אם אני לא טועה.

מר אלי שבירו: אתם נתתם לי את המסמך הזה. אתם חילקתם את המסמך הזה בישיבה הקודמת. זה המסמך שאתם חילקתם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אדוני, אז בשביל סדר היום, אתה ביקשת, אנחנו נקריא מהפרוטוקול מה ביקשתם ומה סוכם בישיבה הקודמת.

מר אלי שבירו: שלחנו לכם מכתב נוסף.

מר יוסי חן: אני מבקש לענות רגע.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן: תראה, מנו, אני השתתפתי בהרבה ישיבות, אתה יודע, לא זכיתי

לראות אותך מדבר ככה. לפני שאתה מאשים,

מר עמנואל יעקב: אני עוד לא סיימתי.

מר יוסי חן: אז תסיים, בבקשה.

מר עמנואל יעקב: אני לא סיימתי. אני אגיד מה שאני רוצה ואיך שאני רוצה.

מר יוסי חן: תגיד, אבל תסיים.

מר עמנואל יעקב: תן לי לסיים. אני גם אדבר עד שעה 9 עכשיו.

מר יוסי חן: דבר עד 10 גם. אני ביקשתי רשות דיבור בצורה מסודרת.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתם תקבל אותה, אנחנו לא בורחים. 3 שעות נשב, אין בעיה.

מר עמנואל יעקב: אני כרגע אומר לכם, מה שאתם עושים, מה דיברתי או מה שלא דיברתי, אתה רוצה לדבר על התקציב של בית"ר. מה שאני עשיתי בשביל בית"ר זה היה מעל ומעבר. אני לא רוצה לדבר גם על אותם אנשים שאני עכשיו לא אגיד מי הם, שרצו לכנסת עם כל מיני פתקאות, חילקו לחברי כנסת ואמרו – תראה, זה יש לו עבירות פליליות. הכול התגלה. הכול יהיה בסדר. אנחנו נבדוק את הדברים. אם אתם רוצים, וכדאי לחשוב כל אחד, חג חנוכה, שישים יד על הלב ושיחשוב מה שהוא עשה כל אחד, יוסי, לא הדברים מכוונים אליך, כל מי שעשה את זה, כל מי שעשה את זה, תחשבו היטב. אם אתם חושבים שעיר יכולה להתנהל במנהיגות כזאת, לוחמנות שאפשר רק לבוז לה, זה לא יילך. אם יושב אלי ורוצה אינפורמציה, שב עם דנה. האמן לי, ייתן לך ויגיד לך ויעבוד.

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא לא יישב עם דנה. הוא לא יישב עם אף אחד מהמנהלים. אף אחד מכם לא יישב עם המנהלים. אני אמרתי, יש הפרדה טוטאלית בין הנבחרים לבין המנהלים. ראש ועדת כספים יכנס ועדת כספים, יקבל דיווח. יתחיל לעבוד כמו שהפרוטוקול אומר. לא יישבו איתך אף אחד, לפי ההוראה שלי, אף אחד. ניתוק בין נבחרים, כמו שואזנה רצה להעיף אותך ולא נתתי. ובדברים האלה אתה תלמד כל יום את השיעור מחדש. אף אחד מנבחרי המועצה לא יישב עם מנהלים. פשוט שתדע את זה. מה שלא רציתי לתת לעשות לך, אתה לא תעשה לאף אחד אחר

כאן במועצה. תזכור את הדברים האלה מעתה ועד סוף הקדנציה.

מר עמנואל יעקב: עכשיו, אם יוסי, אתה בא ואומר, לא שמעתי אותך מדבר בישיבות מועצת העיר, חזקה עלי שאתה פשוט לא מבין איך ממלא מקום ראש עיר עובד, כמו ראש עיר, כאשר הכול מתואם כבר בוועדות, עושים עבודה, מגיעים לכאן מוכנים. אם אתה חושב שזו במה של התנגחויות אתה טועה. אם אתה חושב שאני צריך לשבת כאן ולהגיד דברים שונים ממה שראש העיר אומר או מה שהמנכ"ל או להתנגח עם זה להציג ולהגיד, אתה טועה. היה כאן סדר עבודה, אנשים 'קראו את התחת' 4 שנים ועובדים ועושים, ועל כל אגורה אחת, על כל הבעיות. אם עיריות לא קיבלו, תזכרו, חודשים שלמים לא קיבלו משכורת עובדי עירייה, אתם יודעים את זה? בעיריות אחרות, גם עכשיו לא קיבלו. אם העירייה הזו נשארה עם איזה שהוא עודף תקציב, אז מגיע לה פרס על ניהול נכון. בסדר? זו היתה תגובתי עד עכשיו. בהמשך אני אגיד את מה שיש לי עוד להגיד.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה יוסי.

מר יוסי חן: מנו, אני חושב שאתה עשית איזה שיעורי בית עם איזה נאום 'אני מאמין', אתה גם מאמין לעצמך.

מר עמנואל יעקב: לא עשיתי שיעורי בית, תעזוב את ההטפות. תעזוב את ההטפות, תהיה ענייני. עזוב אותי, יוסי, אני מכיר אותך.

מר רון נחמן – ראה"ע: מנו, הוא לא הפריע לך.

מר עמנואל יעקב: לא עשיתי שום שיעורי בית. לא עשיתי שום שיעורי בית.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל הוא גורר אותך. בשביל מה אתה מתעצבן?

מר עמנואל יעקב: אני לא נגרר, אני לא מתעצבן, אני מכיר את האנשים.

מר רון נחמן – ראה"ע: תן לו לדבר. אתה לא רואה מה הוא עושה לך? בשביל מה אתה מגיב? תן לו לדבר. תן לו לדבר. כן יוסי.

מר יוסי חן: תודה מנו שאתה נותן לי לדבר. עכשיו, קודם כל אני אבהיר לך למה

הגענו היום קצת יותר מאוחר. אני אבהיר לך, אולי אתה לא יודע, תשאל. כמו שאתה ביקשת מאלי לשאול משהו, תשאל למה.

מר עמנואל יעקב: אני לא רוצה לשאול.

מר יוסי חן: אני אענה לך בלי שתשאל. זו שאלה רטורית, תאמין לי.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתם לא מנהלים דו-שיח. הוא מדבר לפרוטוקול, תן לו לדבר מה שהוא רוצה.

מר יוסי חן: אני אענה לך. אנחנו ביקשנו בישיבה הקודמת, היות והיתה בעיה לחבר מועצה להגיע בשעה 18:00, ביקשנו לקיים את הישיבה בשעה 19:00. ודיברתי גם עם רז וביקשתי מרז שיעשה את השעה 19:00, שיהיה מקובל על כולם. מחר יכול לקרות לכל אחד אחר פה ואנחנו נתחשב. אנחנו לא מנסים לעשות פה איזה מחטפים. ביקשנו לקיים כי מישהו לא יכול היה להגיע.

מר עמנואל יעקב: אם אחד לא יכול להגיע, אז אתם גם לא יכולים להגיע?

מר רון נחמן – ראה"ע: מנו, אני לא ביקשתי שתענה, נכון?

מר עמנואל יעקב: אני רוצה לענות.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני נותן רשות דיבור.

מר עמנואל יעקב: רון, אני שואל. אם אחד לא יכול להגיע, אז כולם לא מגיעים?

מר רון נחמן – ראה"ע: מנו, אתה רוצה למלא את המקום שלי עכשיו?

מר עמנואל יעקב: לא.

מר רון נחמן – ראה"ע: הם צריכים להצביע בשבילך שתמלא את המקום שלי. תירגע. כן יוסי.

מר יוסי חן: ואם אתה היית מבין את המצב ועושים את הישיבה נגיד בשעה 18:30, אז היו מגיעים בזמן.

מר רון נחמן – ראה"ע: יוסי, אתה צריך לפנות אלי, הוא לא קובע את סדר הישיבות. אתה יכול לדבר אלי.

מר יוסי חן: הגבתי לתגובה של מנו פשוט. כי לא התכוונתי בכלל לדבר, אבל היות ומנו דיבר כמו שהוא דיבר ואתם ואתם ואתם, אז אני שואל אותך, מנו, תגיד לי, אתה שמעת מה אמר הבוחר? מה אמרו אלפי תושבי אריאל לזה שהחליפו 8 חברי מועצה? 8 חברי מועצה לא יושבים פה. זה בגלל שעשו עבודה כל כך טובה למען הציבור? הציבור אמר את דברו והוא רוצה חברים חדשים. ואני אומר לכם, יש פה חברים שרוצים לתרום, רוצים לעשות. גם לא באו פה, לא למלחמות ולא באו לשום מלחמות. ממש, לא מצב לוחמני ולא מלחמות. באו להיות פה ענייניים כי אכפת להם מתקציב העיר, כי אכפת להם מתושבי העיר. והלכו ועשו עבודה כל השבוע ובדקו כל תקציב ותקציב, וכל חומר שקיבלו לקחו אותו כדי לבדוק, לא כדי סתם רק לקבל. וישבו על החומר. וחלק מה-תב"רים, ותיכף אתם תראו שיאשרו אותם, כי זה דברים שלטובת העיר וחושבים שעשו שם דברים נכונים. וחלק דברים פחות טובים ועליהם רוצים לדון, ורוצים גם עליהם, אולי אנחנו טועים, לשבת בשיתוף פעולה ולעבוד למען תושבי העיר. נגמרו הבחירות, יש בחירות רק בעוד 5 שנים, אף אחד פה לא מחפש שום מצע פופוליסטי, וראש העיר יישאר ראש העיר, וחברי המועצה יישארו חברי מועצה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני עכשיו דן אם אני ממשיך עד 2018.

מר יוסי חן: למה לא? למה לא, רון? למה לא? יהיה בחירות, יגיד הציבור את מה שיגיד ונבוא לעבוד עוד 5 שנים ביחד.

מר רון נחמן – ראה"ע: ניפגש בעוד 5 שנים.

מר יוסי חן: למה לא? למה לא? גם חברי המועצה, מי שיבחר יבחר, מי שלא יבחר, אני מבטיח לך שאני בניגוד לחברי המועצה שלא באו להיפרד מהמועצה, אם בעוד 5 שנים יחליטו שאני לא אשב פה, אני אבוא להיפרד, להודות, ללחוץ ידיים וללכת לדרכי. אבל הבחירות נגמרו, מנו, בוא נעזוב את הנאומים האלה, בוא נעזוב את ההאשמות, את ההתקפות, בוא נלך

לאווירה חיובית. תחשוב על העניין הזה. תחשוב שאנשים עזבו את כל העיסוקים שלהם, בהתנדבות, ובאים כל שבוע לדון במטרה באמת להשפיע על דברים ולנסות להזיז דברים. לנסות. לא יודע אם נצליח, אבל לפחות לנסות. ואל תיקח את הכיוון השלישי, קח את הכיוון החיובי שאנשים עזבו את העיסוקים שלהם, שבוע אחרי שבוע עוזבים את הבית, עוזבים אתה כול, בהתנדבות.

מר עמנואל יעקב: אני עושה את זה 8 שנים, עזוב.

מר יוסי חן: אתה לא עשית את זה בהתנדבות מנו. אתה קיבלת שכר עד כמה שאני יודע.

מר עמנואל יעקב: אתה חושב ככה.

מר יוסי חן: עד כמה שאני יודע.

מר עמנואל יעקב: אז אתה לא יודע.

מר יוסי חן: או קיי, אז אני לא יודע.

מר עמנואל יעקב: אתה טועה.

מר יוסי חן: אז יכול להיות. אז יכול להיות.

מר עמנואל יעקב: אתה טועה.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא במה לויכוחים. אפילו בכנסת לא נותנים ככה.

מר יוסי חן: זה הכול. אני מודה לך על זכות הדיבור.

מר רון נחמן – ראה"ע: שניה אחת, אני רק רוצה להבהיר. אתה פנית, ביקשת להזיז את הישיבה. הואיל וישיבות מועצה זה לא תוכנית כבקשתך, ופעם אתה לא יכול להופיע ופעם אני לא יכול להופיע ופעם הוא לא יכול ופעם היא לא יכולה, לכן, ישיבות המועצה קבענו, אני רציתי בימי

ראשון, קיבלתי פניה ממר שבירו שיש לו בעיה של שני אנשים, שי אורני ואילנה נולמן, יש להם בעיה להגיע בימי ראשון כמו שעשינו במשך 15 שנה. התחשבתי בעניין הזה. ביקשנו לעשות על ידי בדיקה עם כולם מהו המועד הטוב ביותר. החוק אומר שבהעדר מועד זה בימי חמישי בשעה 18:00 בערב, בחצי הראשון של החודש. אנחנו ישבנו, קיימנו את ההחלטה שלנו, כולם נתנו באופן אופטימאלי, קבענו יום רביעי ב-18:00. מה לעשות? אז אם מישהו לא יכול להגיע בשעה 18:00 אז הוא לא יהיה. מה לעשות? אז הדברים האלה לא יכולים, יוסי, תבין, כל פעם, כי 11 איש יושבים, לכל אחד יש משהו. אני יש לי עכשיו יום הולדת של הנכדה שלי ורציתי להיות שמה. מה, זה לא חשוב כמו להיות פה עכשיו?

מר יוסי חן: תאמין לי, אם היית מבקש דחיה, הייתי דוחה את הישיבה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז עכשיו בוא, גמרנו את הדברים האלה.

מר יוסי חן: באמת, רון, הכול בהסכמה ובהבנה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש ללכת לסדר היום.

מר אלי שבירו: אז אפשר לקבל את ההתייחסות של היועץ המשפטי?

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מנהל את העסק. אני מנהל את העסק. התייחסות משפטית של מה?

מר אלי שבירו: לגבי קבלת חומר ולגבי הדו"ח הרבעוני.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה תקבל בשבוע הבא.

מר אלי שבירו: לא, אני אבקש שהוא יתייחס.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה יכול לבקש מה שאתה רוצה, אני מנהל את הישיבה. אתה יכול לבקש. אתה תגיש בכתב את מה שאתה רוצה.

גב' חנה גולן: הוא רוצה להגיב שרון.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, אני לא רוצה. לא רוצה. יש לי כאן סדר היום. לא רוצה. תגיש בקשה בכתב, תקבל תשובה.

מר אלי שבירו: זאת אומרת, אי אפשר לקבל.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה תקבל את זה. ו-ב. אני רק רוצה לומר לפרוטוקול, מה שביקשת קיבלת.

מר אלי שבירו: לא.

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו נוציא את הפרוטוקול של הישיבה הקודמת. אתה רוצה להגיש? כל דבר בכתב היום מר שבירו, כל דבר בכתב. לא שיחות ולא טלפונים. בכתב. כל מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו: הגיע בכתב.

מר רון נחמן – ראה"ע: הכול בכתב, דרך היועץ המשפטי שלך. הכול.

מר אלי שבירו: אני אחליט דרך מי.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר. אתה תכין, תחתום. בסדר. עכשיו בבקשה לגבי ה-תב"רים. יש לנו את ה-תב"רים, יש לכם את ה-תב"רים, נלך כרגע בבקשה אחד אחרי השני, תב"ר תב"ר. חנה, את התבקשת להגיד או לתת דברים, הסברים.

גב' חנה גולן: אני שלחתי לכל חברי המועצה לתיבות הדואר, אין לי יותר מה להסביר. אם היה שאלות אני מתארת לעצמי שהיו פונים ושואלים קודם.

2. אישור תב"רים (עפ"י רשימת התב"רים שהועברה בתאריך 15.12.08).

גב' חנה גולן: תב"ר מספר 84 – מספור בתים, ברחובות האצ"ל, ההגנה, דרך עפרון, סביונים, גנים.

מר אלי שבירו: אני מבקש להגיד משהו לגבי ה-תב"ר הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש להצביע. להעלות להצבעה. אנחנו כבר גמרנו ודנו ועשינו. אני מבקש להעלות להצבעה. מי בעד לאשר,

מר אלי שבירו: אנחנו מבקשים אבל להגיד כמה מילים לגבי ה-תב"ר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אחרי זה תגיד, כשנגמור את כל ה-תב"רים. כרגע הנושא של סעיף מספור בתים, זה המשך, הקריאה המנכ"לית את השמות של הרחובות. מי שמבקש להצביע,

מר יחיאל תוהמי: חנה, לא שמעתי, סליחה.

גב' חנה גולן: לא שמעת את הרחובות?

מר רון נחמן – ראה"ע: תקריאי בבקשה בקול.

גב' חנה גולן: רחוב האצ"ל, ההגנה, דרך עפרון, סביונים, גנים. זה מה שמספיק לכסף הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה מה שמספיק לכסף ואנחנו עושים תוכנית של כל העיר. מספור בתים, המספרים על הבתים. עשינו בפסקה, עשינו ברחובות אחרים, ממשיכים לפי תוכנית רב שנתית שהעירייה עשתה ואני מבקש,

מר אלי שבירו: אני מבקש להעיר הערה לנושא.

מר רון נחמן – ראה"ע: אחרי שאנחנו נצביע.

מר אלי שבירו: תראו, יש לנו זכות.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש לך זכות.

מר אלי שבירו: להגיד את הדברים.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן. אמרת.

מר אלי שבירו: לפני שאנחנו מצביעים. לא, אני אמרתי לגבי ה-תב"רים באופן כללי. עכשיו אנחנו הולכים להצביע תב"ר תב"ר. אני חושב שמן הראוי שחברי המועצה,

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי, תגיד לי מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו: יוכלו להביע את דעתם על ה-תב"ר.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה, תביע את דעתך, אבל בשתי דקות בבקשה.

מר אלי שבירו: לפי מה שכתוב אני אביע את דעתי, אל תדאג, אני לא אעבור את הזמן. אנחנו חושבים ש-תב"ר של סימון בתים עומד בעדיפות נמוכה יותר מאשר טיפול בנוער, במיוחד כשאנחנו נמצאים במצב הנוכחי של העיר, שיש לנו בעיה בנוער, בעיה במערכת החינוך. יש לנו אלימות שגוברת, ביחוד בבית-ספר היובל, ואתה יודע את זה. ולכן אנחנו חושבים שצריך את הכסף הזה להעביר למשהו שהוא במערכת החינוך, לפרויקט שהוא במערכת החינוך, לנוער וחינוך. תודה.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר. או קיי. זה מה שרצית להעיר? אנחנו נעלה את זה להצבעה.

גב' חנה גולן: אי אפשר. זה לא הולך ככה. אתה מצביע או בעד או נגד. הצבעת נגד, אז הכסף נשאר.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה הכול. הכסף נשאר.

גב' חנה גולן: לכיסוי הגרעון.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה הכול, לכיסוי גרעון. אתה ישבת פה, שילך לכיסוי הגרעון וזה הכול. אין בעיה. אתה לא עושה כאן העברות מסעיף לסעיף.

גב' חנה גולן : זה כסף צבוע. אין מה לעשות.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה כסף צבוע. אתה לא רוצה? תוריד אותו. אין בעיה, תצביע נגד. ואנחנו נודיע גם לתושבים. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, מנו, אריאל, לודמילה, תוהמי. מי נגד? ההצעה לא התקבלה. מספור בתיים, מספר תב"ר 84 לא אושר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי, 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב) לא לאשר את תב"ר מספר 84 – מספור בתיים.

גב' חנה גולן : מערכת ביטחון ובקרת מצלמות, תב"ר 92.

מר רון נחמן – ראה"ע : תסבירי כמה כסף זה.

גב' חנה גולן : הסברתי. שלחתי.

מר רון נחמן – ראה"ע : תב"ר מספר 92 – 631,900 ש"ח הסכום, 150,000 תוספת. מי בעד? ירים יד.

מר אלי שבירו : גם על זה אפשר להגיד הערה, אבל אם אתם רוצים,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני בעד שתעביר את זה לחינוך, לנוער.

מר אלי שבירו : תראה, מערכת מצלמות זו אותה שיטה של אכיפה ואכיפה ואכיפה. אנחנו חושבים שאפשר לעשות פרויקט שונה. באותו כסף שייעשה טיפול באותם מקומות שאנחנו רוצים למגן אותם על מנת לעשות טיפול בנוער ולא לחפש את הנוער.

מר רון נחמן – ראה"ע : בתפקידך כמנהל אגף הביטחון לא ראיתי את התוכנית שלך. אולי עכשיו כחבר מועצת העיר אתה תגיש תוכנית איפה המצלמות צריכות להיות. יש לך ידע. אמור להיות לך ידע.

מר אלי שבירו : היות ויש לי ידע,

מר יחיאל תוהמי : מה שטוב בראש-העין לא טוב באריאל?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, לא טוב, לא טוב.

מר יחיאל תוהמי : מה זה קשור זה לזה? אפשר גם את זה וגם את זה. אי אפשר גם את זה וגם את זה?

מר אלי שבירו : לא. אין, אין,

מר יחיאל תוהמי : יש לך תקציב 2009, בוא ב-2009, כרגע רוצים לשים מצלמות לטובת, אני אומר לך, לי עשו נזקים מפה עד חיפה, ואני אומר לך, מצלמות צריך. במקומות ציבוריים צריך מצלמות כי הנזק שם, כי ההתנהגות, מה הציעו לך פה, באמת אלי? זה לא קשור בכלל. גם מצלמות וגם חינוך וגם נוער וגם מה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו : השאלה מה סדר העדיפות.

מר רון נחמן – ראה"ע : שיצביע נגד.

מר יחיאל תוהמי : תעשה מה שאתה רוצה. אני אומר לך,

מר רון נחמן – ראה"ע : שיצביע נגד. תוהמי, חבל, הרי אני מכיר את הריטואל. תוהמי, חבל שתתרגש. אתם לא מבינים דבר אחד, אדון שבירו היקר, אחרי 5 שנים בעירייה, אולי רוני דנה יסביר לכם, שתלמדו. רוני, בבקשה, תסביר להם, לאדונים הנכבדים, גם לגבי ה-תב"ר הקודם, שיבין מה הוא עושה בכלל.

רו"ח רוני דנה : אני אסביר. עיריית אריאל עברה תוכנית הבראה די קשה ודי כואבת ובמסגרתה הוחלט ואושר על ידי משרד הפנים, אושרה התוכנית ואושר הסדר כיסוי גירעונות לעירייה. במסגרת כיסוי הגירעונות היו מענקים שהעירייה קיבלה, היו הלוואות שהעירייה היתה אמורה לקבל, שאושרו, והעירייה בחרה בינתיים לא לקחת אותם. יש גירעון של 6 מיליון שקל שנשאר, שעל הכתובת הזאת יש הלוואה שהעירייה רשאית לקבל בכדי לכסות אותו. היום, אם העירייה תחליט לקחת את ההלוואה הזו, היא תיקח, הגירעון יהיה אפס, הגירעון המצטבר, ואם אתם לא תחליטו, או לא אתם לא תחליטו, אלא אם יישאר עודף תקציבי בשנת

הכספים 2008 כפי שנראה שיש, הוא פשוט יקטין את הגירעון הזה. מה שעל הפרק כרגע לדעתי זה או לכסות את הגירעון הזה שזה בעצם המשמעות של אי אישור ה-תב"רים או להגדיר פרויקטים שרוצים לעשות ולבצע אותם.

מר אלי שבירו: שאלה, כדי שנבין. הרי יש תב"רים שהם תב"רים מתמשכים ויש תב"רים שהם תב"רים חדשים. אפשר הרי לקחת את הסכום של הכסף הזה ולבנות, יש לנו עד 31 לחודש, יש לנו עוד שבוע ימים, אפשר לבנות תב"ר שאנחנו יכולים לשבת ביחד, לנתח ולראות איפה הבעיות שלנו.

מר רון נחמן – ראה"ע: באהבה.

מר אלי שבירו: באהבה, רק באהבה רון, רק באהבה. לנתח ולראות איפה הבעיות שלנו ואנחנו יודעים,

רו"ח רוני דנה: אני לא נכנס לזה. זה שם, אני רק מסביר את המספרים.

מר אלי שבירו: או קיי. ואנחנו יודעים איפה הבעיות שלנו. ואחרי שננתח ונמצא איפה הבעיות שלנו נכין תב"ר חדש ייעודי לנושא. אז זה בסדר שאם אנחנו לא מאשרים את ה-תב"ר המסוים הכסף יכול ללכת לאחת משתי אפשרויות – או תב"ר חדש שנעשה, או שייך לכיסוי הגירעון שזה גם לא כל כך נורא. הרי בסופו של דבר אנחנו נצטרך להחזיר את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: מתי תעשה?

מר אלי שבירו: השבוע. אלא אם כן לא רוצים. אם לא רוצים, אז אל תבואו בטענות.

גב' חנה גולן: אני רוצה להגיד משהו. גם אתם תשבו בעוד כך וכך זמן על תוכניות העבודה של העירייה. זה ממש כמו במערכות אחרות, תוכנית עבודה היא לא מהיום למחר אלא היא תוכנית מתמשכת, יש דברים שהם אד הוק, יש דברים שהם מתמשכים. כאן מדובר על דברים שהם אושרו על ידי מליאות המועצה בשנתיים הקודמות וחלק נמצאים פה מחברי המועצה. על ידי זה שהם הוצגו, על ידי זה שהם אושרו תוכניות העבודה, אנחנו עובדים בתוכניות עבודה ארוכות טווח. במקרה לגבי המצלמות אתה גם יודע את זה, שזה היה בכמה sessions, על פי התוכנית

שהוצגה למליאת המועצה, היא הוצגה על ידך דרך אגב.

מר אלי שבירו: לא על ידי, לא, לא.

גב' חנה גולן: או קיי, אז לא על ידך.

מר אלי שבירו: בנו אותה בלי ידיעתי. אבל זה לא משנה.

גב' חנה גולן: לא משנה. עכשיו, אנחנו היום ב-24 לדצמבר, ב-31 לדצמבר זה עובר לכיסוי הגירעון.

מר אלי שבירו: או יצביעו על זה ב-31.

גב' חנה גולן: זה הולך לכיסוי הגירעון. כי לא יושבים ותוך 5 ימים בונים תוכנית עבודה אלי. גם גאוניס לא עושים תוכנית עבודה ב-5 ימים. זה הכול.

מר אלי שבירו: וקשה להכניס 2,800,000 לחברי מועצה חדשים שעוד לא מכירים.

גב' חנה גולן: אבל תצביעו נגד, זה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע: חבר'ה, אתם יכולים להצביע נגד, מה אתם רוצים?

גב' חנה גולן: תצביעו נגד, זה בסדר. יש לנו גירעון, זה יכסה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש להעלות להצבעה. סעיף ראשון לא אישרתם. סעיף שני – מערכת ביטחון, תב"ר מספר 92, מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: מנו, רון, לודמילה, אריאל, תוהמי. מי נגד? חן, אורני, נולמן, שבירו ופבל. ההצעה לא אושרה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי. 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב) לא לאשר את תב"ר מספר 92 – מערכת ביטחון ובקרת מצלמות.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 106 – שיפוץ מפגעי בטיחות במבני חינוך. בבקשה.

גב' חנה גולן: אין מה להציג.

מר רון נחמן – ראה"ע: מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 106 – שיפוץ מפגעי בטיחות במבני חינוך.

מר רון נחמן – ראה"ע: נוער במרכז העניינים – תב"ר מספר 108, 100,000 שקל. מי בעד? ירים יד.

מר שי אורני: הערות לפרוטוקול אם אפשר לגבי שני הסעיפים הקרובים.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, אחד כבר נגמר.

מר שי אורני: לא. נוער במרכז העניינים וחינוך ונוער.

מר רון נחמן – ראה"ע: סעיף סעיף.

מר שי אורני: אין בעיה. יש לי שאלת הבהרה לדברים שקיבלנו. אלו מהפרויקטים שקיבלנו בנוער במרכז העניינים כבר פועל ומה זה פרויקטים חדשים בתוך מה שקיבלנו בנוער במרכז העניינים? ולדעת האם זה, כתוב שזה תקציב רב שנתי, תוכנית רב שנתית, האם זה רק חלק מהתקציב של השנה שנותר בתקציב או שהתקציב כולו נוצל וצריך עוד? האם ניתן לפתוח חלק מהקבוצות החדשות כמו שכתוב באמצע השנה?

גב' חנה גולן: שי, נראה לך שאני יכולה לענות על 5 שאלות ברצף?

מר שי אורני: פשוט ישבנו על התוכנית ושאלנו כמה שאלות.

גב' חנה גולן: חבל שלא העברתם את השאלות כבר, אפשר היה להכין את זה.

מר שי אורני: או קיי, נלמד.

גב' חנה גולן: גם המנהל הכי גדול והכי מוכשר בקיא ברזולוציות אבל לא כאלה מדויקות. וכידוע לך אני לא מנהלת את אגף החינוך. וגם, יש פה נציגים שהם יישבו בוועדת החינוך, זה המקום. כל ועדה זה המקום לרדת לרזולוציות הכי קטנות. להביא את האנשים שהם כתבו את התוכנית, להביא את האנשים שמבצעים את התוכנית. להביא את משרד החינוך שאישר את התוכנית. ה-75,000 שקל מועבר על ידי משרד החינוך, משרד החינוך אף פעם לא מתנדב להעביר שקל אלא אם כן הוא מאשר תוכנית שהרשות בנתה, יחד עם הפיקוח, יחד עם משרד החינוך מנהל חברה ונוער וכן הלאה. עכשיו, אתה בטח יודע שתקציב משרד החינוך לא עובד ינואר-ינואר, אלא הוא עובד ספטמבר-ספטמבר. לכן, חלק זה מקודם וחלק זה מאחר כך. זהו. זה משהו on going. אפשר לא לאשר. משרד החינוך לא יעביר את הכסף, כי זה matching.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 108 – נוער במרכז העניינים, מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 108 – נוער במרכז העניינים.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 150 – נוער וחינוך.

מר שי אורני: מספר דברים לדבר הזה ואני מבקש שתהיו איתי קצת סבלניים, יש לי מספר שאלות לפרוטוקול, אני אעביר אחרי זה את הרשימה. לפני אישור ה-תב"ר, אני אומר, לפני אישור ה-תב"ר העלינו מספר שאלות. קיבלנו רשימת פרויקטים פה מאד מכובדת ויפה מאד ואנחנו שואלים את השאלות האלה: האם הפרויקטים חלקם כבר פועלים או חלקם חדשים? האם ניתן לגייס את בני הנוער לפרויקטים כבר באמצע שנת הפעילות או שזה ידחה לשנה הבאה? אנחנו רוצים לשאול לגבי כל סעיף בנפרד.

גב' חנה גולן: אין לי את החומר שהעברתי לכם. אם תיתן לי אני אענה אחד אחד.

מר שי אורני: לא צריך לענות. אני שואל לפרוטוקול ואנחנו מקווים שנוכל לקבל,

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, אנחנו לא עושים בהתכתבות.

גב' חנה גולן: שי, עד כמה שאני זוכרת אני כתבתי גם הערה בסוף שאת פרטי התוכניות אפשר יהיה להעלות בוועדת החינוך ולקבל הסבר לכל דבר ועניין. אבל יש דברים שאני

כבר יודעת אולי.

מר שי אורני : אני אתן דוגמא רק לנושא הראשון, הנושא של "תיאטרון נוער".

אנחנו שואלים מה תאריך יעד להתחלה? מי המבצע של הדבר הזה? מי אחראי?

גב' חנה גולן : תיאטרון נוער פועל.

מר שי אורני : או קיי. מיהו הבמאי? כמה משלם כל משתתף? מי גובה את הכסף?

מי מוציא קבלה? כי ראינו שיש בעיה עם זה בשיעורי שחיה, רצינו לדעת מי פה. האם זה כמו חוג

רגיל? מהי תדירות המפגשים? האם יהיו תוצרי תיאטרון ומתי? למי מיועדת,

מר רון נחמן – ראה"ע : תגיד לי, באמת, אנחנו יושבים פה, זה ישיבת מועצה?

מר שי אורני : כן. אתה רוצה שנצביע על 300,000 שקל ככה?

גב' חנה גולן : אני אענה. אני אענה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, טוב מאד.

מר שי אורני : אני שואל את השאלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה תעשה ועדת ביקורת?

גב' חנה גולן : במקרה את זה אני יודעת לבוריו.

מר שי אורני : ועדת ביקורת זה אחרי שהכסף הוצא ולבדוק כמה לכל קבוצה.

אנחנו יכולים לשאול שאלות.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, בהחלט.

מר שי אורני : אז שואלים. אז העברתי חומר מסודר,

מר רון נחמן – ראה"ע: ההקלטה סובלת הכול. בבקשה, אריאל.

עו"ד אריאל עזריה: כלומר, מה שאתה אומר עכשיו, זה אתה שואל את השאלות, מצביע, אני מניח, לא יודע, אני מניח שאתה תצביע בעד, ורק אחרי שתקבל את התשובות אתה, מה תעשה איתן? זה שאלות לא רלוונטיות להצבעה.

מר שי אורני: רלוונטיות מאד.

עו"ד אריאל עזריה: הרי אתה תצביע בלי קשר, בלי תשובות.

מר שי אורני: לא, לא. אני מנסה להגיד שבמידה ואנחנו, יבואו תב"רים נוספים, אנחנו יכולים לעבוד 5 שנים. כדי לאשר פרויקט מסוים אתה לא מצביע מכונת הצבעה, כותבים לך 300 נוער, ואתה לא יודע מה בפנים.

עו"ד אריאל עזריה: אבל עכשיו אתה תצביע מכונת הצבעה בלי לדעת תשובות.

מר שי אורני: סליחה, אני מקווה לקבל, אני מבקש לקבל את התשובות בישיבת הבאות. זה הכול.

עו"ד אריאל עזריה: או קיי, כלומר, זה לא רלוונטי. אז אולי תעביר בכתב שאלות, תקבל תשובות.

מר שי אורני: סליחה, העברתי בכתב. אני נותן דוגמא, בפרויקט רוכבים בגדול, האם יש היום אופניים שמאוחסנות באיזה שהוא מחסן,

מר רון נחמן – ראה"ע: תסלח לי, תסלח לי,

גב' חנה גולן: רון, תן לי להשיב. יש דברים שאני בקיאה בהם היטב ומה שאני לא בקיאה אז אני אגיד שאני לא בקיאה, אני לא מתביישת. תשאל. התחלת בתיאטרון נוער? דבר דבר. תיאטרון נוער זה אותם הילדים מבית-ספר יסודי, ילדים שהם ילדים בסיכון, שהם בסיכון לנשירה, בסיכון להסתובב ברחובות. הילדים האלה לא משלמים בשביל תיאטרון נוער. זה בדיוק ההשקעה העירונית לתת להם את זה מבלי שהם משלמים. כי אמרת קבלות, שחיה, לא לערבב

עניינים. לגבי רוכבים בגדול. לרוכבים בגדול יש אופניים. יש 12 ילדים. במקרה אתמול גם נפגשתי עם המנכ"ל של העמותה שהוא תרם את האופניים, הוא שם הרבה מאד כסף, גם העברתי לכם את הטבלה כמה הוא נותן. אנחנו פותחים עכשיו, מיד אחרי חנוכה, עוד קבוצה. הם תורמים עוד כסף. והמדריך שלהם קוראים לו סאשה. הוא חדש מאוגוסט. זה שמי שעבד איתם קודם לא כל כך עבד זה עניין אחר ואולי תשמע מהמנכ"ל עצמו כמה הוא כעס על מה שלא עשו בשנה שעברה. עוד משהו? תשאל. ממש בכיף לי ככה שאני יודעת את התשובה.

מר שי אורני: אני יכול בהחלט. יש נושא של הכנה לצה"ל.

גב' חנה גולן: הכנה לצה"ל. בהכנה לצה"ל יש כ-60 בני נוער, חבריה, לפני חודש וחצי הם זכו במקום ראשון ארצי. עכשיו הם נמצאים בטיול 3 ימים. הם עובדים. זה במסגרת 'אחרי' של טיסר, שהוא משקיע בזה הרבה מאד כסף. אתם מוזמנים ללכת לראות. הם פועלים באשקוביות.

מר שי אורני: זה כמו חוג פועל מבחינת הכנסות והוצאות?

גב' חנה גולן: הם משלמים. הם מסובסדים על ידי תורם כמו שאמרתי קודם, במסגרת תוכנית 'אחרי'.

מר רון נחמן – ראה"ע: כמו שהאופניים זה תורמים גם זה תורמים.

מר שי אורני: ראיתי. בסדר גמור.

גב' חנה גולן: ולגאוותנו הגדולה אני חושבת שאפילו פרסמנו גם באתר העירוני וגם באטרקציה שהם זכו במקום ראשון ארצי. אני חושבת שזאת גאוה לחבריה של י"א-י"ב.

מר שי אורני: יפה מאד.

גב' חנה גולן: מה עוד?

מר שי אורני: נושא של להקות נוער. האם עובד?

גב' חנה גולן: להקות נוער זה עניין אחר, זה דרך המתנ"ס, שם משלמים, שם זה מתנהל ולא נושא לדיון פה.

מר שי אורני: הוא מתוקצב אבל.

גב' חנה גולן: זה לא במסגרת ה-תב"ר הזה בכלל.

מר שי אורני: זה מה שמופיע. רשום במפורש – 20 בני נוער, 8 להקות.

גב' חנה גולן: שי, כי אם אנחנו נקים את התיאטרון נוער, מזה אנחנו רוצים לפתח קבוצות של להקות עם התמחויות, ואז אולי לא נצטרך שהילדים ישלמו גם במתנ"ס. אבל זה יעלה בוועדת חינוך, תעמוד פה מנהלת אגף חינוך, שהיא גם יזמה וכתבה את התוכנית עם עוד כמה אנשים שהם בעלי שיעור קומה בתחום הזה של קידום נוער, תציג את זה. אני לא יודעת מי מכם בוועדת חינוך. ועדת החינוך תביע את דעתה, תלך לראות, תעביר ביקורת, חיובית, שלילית, אני לא יודעת. זה הכול.

מר אלי שבירו: מאחר וזה הופיע בתוך מסגרת ה-תב"ר, לכן אנחנו שאלנו את השאלה. להבא, אני מציע בפעם הבא כשאנחנו מקבלים את החומר לגבי נושאי תב"ר, שהם יהיו עם סעיפים תקציביים לכל דבר ואז יהיה יותר ברור.

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו רשמנו את בקשתך/הצעתך.

גב' חנה גולן: אני אגיד לך מה להבא אלי, ואתה, באמת, אתה היחיד מהאחרים שיודע את זה. כשמציגים את תוכניות העבודה, אגב, זה לא קיים ברשויות אחרות, אתה יכול לשאול, שכל מנהל עומד בפני מליאת המועצה ומציג את תוכניות העבודה השנתיות והרב שנתיות, וגם מספר מה כבר נעשה ומה ייעשה, אז חבר מועצה רואה את כלל התמונה. ואז כשמגיע תב"ר אתה כר יודע שזה חלק מתוכנית העבודה. עכשיו אתם הצטרפתם ל-session אחרון של השנה. זאת אומרת, הדברים האלה כבר היו מקודם. אין לי ספק שבשנה הבאה, בעוד חודשיים, אני לא יודעת מתי יגמר התקציב, מתי תתקיים הישיבה הזאת, אז יהיה לכם את הבמה לשאול את כל המנהלים, כי המנהלים יהיו, הם יבואו מוכנים. אתם תעשו גם שיעורי בית, אין לי ספק. והם יענו לכם על השאלות ותצביעו על התב"רים או לא תצביעו על התב"רים. לפחות כבר אז תהיו בקיאים. אז לא צריך לפעם הבאה. כבר תקבל את זה.

מר אלי שבירו: לא, לא הבנת למה אני מתכוון. כשיש כותרת נוער וחינוך 300 ויש אחרי זה כל מיני פרויקטים, שווה שנדע כמה הולך לכל פרויקט. זה הכול.

גב' חנה גולן: אבל זה בוועדת כספים. אתה יו"ר ועדת כספים, נכון?

מר אלי שבירו: אני חבר בוועדת כספים.

גב' חנה גולן: או קיי. את זה אתם תמיד יכולים לשאול – מה הלך לפה? מה הלך לשם? כמה הוצא? כמה חסכנו? אני מקווה שגם התרשמת מזה שההוצאה של העירייה על הפרויקטים לחינוך היא קטנה בהרבה מהתרומות שהעירייה מביאה מעמותות ואגודות.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש להעלות להצבעה את תב"ר 150, 300,000 שקל. מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 150 – נוער וחינוך.

מר רון נחמן – ראה"ע: סעיף 151 – תיקון מפעלי בטיחות ברחובות העיר והחלפת מתקנים על סך של 300,000 שקל.

מר אלי שבירו: שאלה. בפירוט מופיע המון קולטנים. קולטנים זה לא באחריות תאגיד המים?

גב' חנה גולן: לא. הרווח בין לבין? אנחנו אחראים על האספלט. דרך אגב, אני לא יודעת אם זה היה בזמנך או לא בזמנך, אבל בטח חלק כבר יודעים, כשרכב נוסע והוא נכנס למן בור כזה, העירייה משלמת הרבה מאד כסף על הפגיעה ברכב, נזקים, תובעים את העירייה.

מר רון נחמן – ראה"ע: וכאשר באים גנבי מתכות וגונבים את הקולטנים, אז אגף הביטחון יחד עם הביטוח צריך לטפל בזה. נכון, מר שבירו?

גב' חנה גולן: לא, אבל דרך אגב, הביטוח לא מכסה את זה.

מר אלי שבירו: אני כבר לא מנהל אגף הביטחון.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אזכיר לך את זה 5 שנים.

מר אלי שבירו: בשביל זה יש מצלמות.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש להעלות להצבעה את הסעיף הזה של תיקון מפגעי בטיחות והחלפת מתקנים. מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

גב' חנה גולן: אני רק רוצה להעיר, שיהיה ברור, שלא נצפה שב-300,000 נפתור את הכול.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 151 – תיקון מפגעי בטיחות ברחובות העיר והחלפת מתקנים.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 152 – שיקום בגנים הציבוריים על סך 200,000 שקל.

מר אלי שבירו: דרך אגב, ביקשנו לקבל פירוט של מה רוצים לעשות ואיך רוצים לעשות ולא קיבלנו, כמו שקיבלנו את המפגעי בטיחות.

גב' חנה גולן: אלי, סליחה, בישיבת המועצה בפרוטוקול יהיה כתוב בדיוק מה שאמרתי. אני אמרתי את הגנים, אמרתי איפה ישימו ברזיות, אמרתי איפה ישימו שירותים ציבוריים, אמרתי גם איפה יש. אז לא צריך לקבל את זה, זה יהיה. אתם תקבלו את ישיבת המועצה הנה המקליט והחברה שמקליטה עבורנו, תקבלו את הישיבה, בפרוטוקול יש פירוט.

מר אלי שבירו: יש שני דברים שקיבלנו פירוט – אחד זה זה והשני זה שיקום מערכות השקיה.

גב' חנה גולן: אני בישיבה התחייבתי למספר דברים שביקשתם, רשמתי את זה ובדיוק מה שביקשתם למחרת קיבלתם בתיבות הדואר. מה ששאלתם על זה אני נתתי הסבר בעל פה. נתתי הסבר בעל פה ועוד חזרנו על זה ואני הקראתי פעם נוספת. זה מה שביקשתם? אמרתם לי – כן. זה מה שקיבלתם.

מר אלי שבירו: אנחנו מציעים להעלות את שני הנושאים הבאים, שנקבל את הפירוט ונצביע בצורה מסודרת בישיבה הבאה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא מקבל את ההצעה שלך בכלל. יש כאן עכשיו אישור של תב"רים, אתה יכול להצביע נגד וזה הכול. זה יילך לכיסוי גירעון, מה הבעיה?

גב' חנה גולן: לא יהיו שירותים ציבוריים.

מר עמנואל יעקב: אני רוצה להגיד לכם, תראו, אני מבין מכם,

גב' חנה גולן: לא, אני רוצה להזכיר, מישהו זוכר שאמרתי בשבוע שעבר, הרי זה היה רק לפני שבוע, לא לפני חודש, שירותים על יד הצופים בפארק הגומי? אמרתי את זה? איך אפשר לשכוח את זה? על כל זה ניתן פירוט.

מר עמנואל יעקב: אני רוצה להעיר הערה אחת. מעבר לפירוט שחנה,

גב' חנה גולן: הרי מה, אני צריכה לבוא עם הישיבה מהפעם הקודמת וכל הזמן לבוא עם ספרים? יש גבול למשחק גם.

מר יוסי חן: כן. אבל כשאומרים לנו ספסלים, אני צריך לדעת על מה מדובר, כמה עולה ספסל..

גב' חנה גולן: אתה נכנס לפעילות הניהולית של העירייה.

מר יוסי חן: אנחנו כאן נאשר בדיעבד?

גב' חנה גולן: ספסל לתושבים, אני לוקחת את זה הביתה?

מר יוסי חן: חס וחלילה, לא האשמתי. אני אמרתי דבר כזה? לא אמרתי דבר כזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: מר חן הנכבד, אנחנו לא מנהלים פה את העירייה, אנחנו מועצת עיר. אנחנו מועצת עיר. מי שמנהל את המועצה זה ראש העיר עם הצוות המקצועי שלו. יש לך שאלות? אתה תמיד יכול לפנות. לא יהיה פה שאלה תשובה על כל מיני דברים ברמה הזאת בישיבת מועצת עיר. באף מקום בארץ אין דבר כזה. באף מקום בארץ אין דבר כזה. אנחנו נתכנס לישיבת תקציב, את כל השאלות שתמצא, הואיל ומר שבירו 5 שנים עשה תוכניות עבודה, הוא גם ילמד אותך איך צריך להסתכל על התוכניות שהמנהלים יציגו. ואז, כל השאלות האלה תישאלנה. לאחר מכן ישנן ועדות. למה יש ועדות? כי שמה נכנסים לדברים יותר ספציפיים. מליאת מועצת העיר לא נכנסת לדברים האלה. עם כל הכבוד, הלהט הוא גדול, חודשיים אחרי בחירות, אנחנו כולנו רוצים להראות את העשייה, 5 שנים זה המון זמן, המון זמן 5 שנים, נרגעים, נרגעים 5 שנים, זה המון זמן. ולכן, קצת צריך להשאיר הלאה ולעשות את העבודה כמו שצריך. צריך ללכת פה בדברים העקרוניים, בוועדות בודקים את זה. תודה לאל יש לכם ועדות, חילקנו, יש לכם 7, רוב הוועדות אצלכם. תפעלו לפי החוק. מה קרה? אין בעיה. אבל אי אפשר ככה בצורה כזאת, ואני מאד מכבד את מה שאתה הצגת שי ועשית עבודה יפה,

מר שי אורני: אבל לא אמרת את זה. אתה מתייחס בזלזול לעבודה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, אני אומר לך ברצינות. אני לא מקבל את העמדה של שבירו, כי הוא היה בתוך המערכת בתור מנהל בפנים.

מר שי אורני: סליחה, גם אני הייתי מנהל במערכת עד פני 7 שנים.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא, אתה לא היית מנהל. אתה היית סגן מנהל מתנ"ס, אחראי על אולפן הטלביזיה והרדיו.

מר שי אורני: בסדר גמור.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אזכיר לך את אסתר סמדג'ה. אני אזכיר לך את אסתר סמדג'ה, כי אם אתה רוצה נשכחות אני אתן לך. אז לכן, פה עזוב, כל אחד, אני מיניתי.

מר שי אורני: גם אני אזכיר לך. זה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מיניתי. אני יודע מאיפה הם צמחו כולם, נכון? גם אתה. אז

בוא, עזוב את זה. אני נותן לך קומפלימנט.

מר שי אורני : כולנו יודעים מאיפה כל אחד צמח.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני נותן לך קומפלימנט כרגע ואומר לך בקומפלימנט הזה, בעיקר שביקשת לעשות עבודה. כיוון שיצאת בקול תרועה גדולה – אנחנו רוצים חינוך, אנחנו רוצים נוער, אנחנו רוצים להתמקד בדברים האלה – אני מבין את הקו שלך, הבנתי, לכן אנחנו מקבלים הצבעות פה אחד על הנושאים שמעניינים אתכם. אבל אתה הכנת שיעורים, אני מכבד את זה,

מר שי אורני : הכנו. זה שאני הצגתי, הכנו, כולם עבדו. זה לא שאלתי לא עבד ואני עבדתי. כולנו עבדנו.

מר רון נחמן – ראה"ע : נהדר. כולנו יחד הכנו. מצוין.

מר שי אורני : נכון. אצלנו זה ב-אנחנו, לא ב-אני.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני אומר לך, אנחנו, יש ראשון בין שווים, אנחנו כולנו שווים. זה בסדר. אין לי בעיה. אתם כולכם ביחד הכנתם את זה. הצגת את זה והצגת את הדברים. קיבלת את התשובות. מה אני אומר לך? אלה דברים שהם לא נדונים בדרך כלל בישיבות מועצה.

מר שי אורני : אלא בוועדות.

מר רון נחמן – ראה"ע : בישיבות מועצה מקבלים את ההחלטות העקרוניות בתחומים כאלה וכאלה. אתה יכול לבקש מהמנהל המקצועי לדעת כאלה דברים, מגמות, כיוונים, כל מיני דברים. פרטי הפרטים של הדברים הללו הם נדונים פה.

מר שי אורני : שאלה: האם חבר מועצה יכול להגיש בכתב את השאלות לפני למנהלים המקצועיים ולקבל תשובות כדי שהוא יוכל להופיע כראוי?

מר רון נחמן – ראה"ע : נכון. הוא יכול להציג את מה שהוא רוצה לעזור ראש העיר רז קינסליך.

מר שי אורני : ולקבל תשובות? לקבל תשובות עליהם?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רוצה להסביר לך משהו. עיריית אריאל גם צריכה לעבוד. המנהלים, כל מנהל צריך להכין חומר לכל שאילתה ושאלה של חבר מועצת העיר, הוא צריך להקדיש לזה הרבה זמן. אם אתם רוצים לשתק את המערכת, אנחנו ניתן לכם תשובה של הכול. המערכת תשותק. יש כאן 7 חברים, שכל אחד ייתן שאלה אחת, זה 7 ימים בשבוע. אתם רוצים את זה – אנחנו נעשה את זה. כל דבר תענה. המערכת תשותק. ואני אודיע את זה לכולם, שכתוצאה מכך שחברי המועצה החדשים, שביעיה, מבקשת 7 days a week לעשות את הדברים האלה, הציבור ישאל למה הדבר הזה לא מתבצע ולמה זה לא מתבצע. כי אנחנו לא יכולים, 24 שעות יש לנו את זה. אני מסביר את הדברים. נקודה.

מר שי אורני : בסדר. הבנתי. בוא לא נדבר מה לא מתבצע, אנחנו גם מסתובבים בעיר, אנחנו גם רואים. בסדר, חשוב לנו הנוער כמו לך, אנחנו רק רואים איפה מסתובבים בימי ששי. רצינו להפנות חלק מה-תב"רים לפעילות יום ששי שלא קיימת כמעט. אז לא רוצים ורוצים רק לגירעון, אז לגירעון. היינו מוכנים לשבת,

גב' חנה גולן : זה לא שלא רוצים, אי אפשר.

מר שי אורני : היינו מוכנים לשבת ולעשות ביחד תוך שבוע תוכנית של סופי שבוע לנוער, עם המצלמות ועם הכול ביחד.

גב' חנה גולן : אבל לא קרה כלום, עוד מעט יישבו. יהיה תקציב חדש – יישבו.

מר רון נחמן – ראה"ע : שי אורני, תקשיב טוב. שי, תקשיב לי טוב, הואיל ואתם לא ביחד ובין ההצהרות לבין המעשים, יש בין ההצהרות ובין המעשים שלכם מרחק גדול מאד, ובצד הדקלרטיבי אתם מצטיינים, ובצד של המעשים אתם פועלים הפוך, אז אני מודיע לך שאני לא אשב איתך לנהל איתך מו"מ כזה או אחר. אתה ברוב שלך יכול לקבל את מה שאתה רוצה. אתה תקבל החלטה, אתה תהיה אחראי לטוב ולרע על מה שאתה מצביע. זה הכול.

מר שי אורני : בסדר גמור. כמו שאתה תקבל החלטה אתה תהיה אחראי.

מר רון נחמן – ראה"ע : גמרנו את העניין. למה להתווכח? מה, אנחנו נשכנע אחד את השני?

הרי לא נשכנע, נכון?

מר שי אורני: לא. כנראה שאי אפשר לפעול יחד לטובת העיר. זה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש להעלות להצבעה את סעיף 152 – שיקום בגנים הציבוריים. מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 152 – שיקום בגנים ציבוריים.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 153 – שיקום מערכות השקיה גינון ציבורי ע"ס 250,000 שקל.

גב' חנה גולן: אני הסברתי את זה בפעם הקודמת, אני אסביר את זה עוד פעם, למחשב את מערכות ההשקיה על מנת להתאים אותן שבצורה ממוחשבת כל ראש מערכת ישקה את הגינה לפי סוג הצמחיה.

מר רון נחמן – ראה"ע: כדי למנוע את הבזבז של המים לפי הוראות של ממשלת ישראל.

גב' חנה גולן: נכון, לפי ההוראות של מינהל המים. זה הכול.

עו"ד אריאל עזריה: אני חושב שלפני שמצביעים, הנקודה הזו היא נקודה שתחסוך כסף.

מר שי אורני: אז תעבירו לנו את הפירוט,

מר רון נחמן – ראה"ע: לא מעביר לך פירוט.

עו"ד אריאל עזריה: כן, אבל אתה צריך להבין שאם כרגע אתה לא מצביע על זה,

מר שי אורני: אני לא חותמת גומי.

עו"ד אריאל עזריה: אני מבין. אבל אתה צריך להבין שיש מישהו אחר שביצע את העבודה. היום אנחנו באים וחותרים,

מר שי אורני : על משהו שעשו?

עו"ד אריאל עזריה : על ועדות שישבו והחליטו, בוודאי. מה לעשות, איפה לעשות, כמה לעשות. היום אנחנו מצביעים על זה.

מר שי אורני : איך אתה יודע את זה?

עו"ד אריאל עזריה : כיוון שלפני שדבר כזה עולה, מישהו יושב וחשב.

מר שי אורני : תראה לנו. אתה משער שעשו את זה. ראית?

עו"ד אריאל עזריה : אין דבר כזה שזה לא יהיה ככה. אבל אם אתה מבקש, אז זה בדיוק אותו דבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : תגיד לי, מה אתם בודקים את הדברים האלה? הוא עשה עבודה. הוא שאל אותי – קיבל הסבר. מה אתה רוצה?

מר יוסי חן : אני רק שואל אותו, חן.

מר רון נחמן – ראה"ע : יוסי, מספיק.

גב' חנה גולן : לא, אפשר להגיד, מה שהיה אנחנו רוצים לשפר. אבל אי אפשר להגיד שאנחנו עובדים בלי תכנון.

עו"ד אריאל עזריה : לא, אבל זה דבר שחוסך כסף לעירייה, זה כסף. זה לבזבז כסף. אתה תוכל תמיד לבטל את זה. אם מחר יתברר לך שהדבר נעשה באופן לא תקין, מינהל לא תקין, יש לך ביקורת, אתה הביקורת. אתה יכול לבקר כל דבר.

מר אלי שבירו : אריאל, אני מסכים איתך, זה נושא שביקשנו לראות את הפירוט של זה, לא קיבלנו.

מר רון נחמן – ראה"ע: גם לא תקבל, אני אומר לך.

גב' חנה גולן: לא נכון. לא ביקשת לראות את הפירוט של זה. לא ביקשתם לראות את הפירוט.

עו"ד אריאל עזריה: אני סבור שכאן בנקודה הזו אנחנו פשוט מבזבזים את כספי הציבור שאנחנו לא מעבירים את ההחלטה הזאת.

מר עמנואל יעקב: אני רוצה באמת לשאול, ואם תקבל פירוט, אתה תלך לבדוק כל ראש מערכת?

מר אלי שבירו: אנחנו נלך לבדוק. כמו שהלכנו לבדוק, דרך אגב,

עו"ד אריאל עזריה: יש לך זמן לזה?

מר אלי שבירו: כן. הלכנו לבדוק את המספור של הבתים.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה להגיד לכולכם, ברגע ששניים מדברים אין הקלטה. אז קחו את זה בחשבון. אם לא היתה הקלטה לא היה אכפת לי, אבל לא יבינו שום דבר. אז כל אחד ידבר בתור שלו.

מר עמנואל יעקב: אני רוצה לומר לכם כך, תלמדו את העבודה. אתם לא באים להחליף גינון מקצועי או אנשי מקצוע שזה מקצועם, שהם מקבלים, זוכים במכרז ובאים לבדוק כל ראש מערכת וכל טפטפות וכל מערכת טפטפת לאיזה צמח היא מתאימה ושעות ההשקיה, כמות ההשקיה וזמני ההשקיה. זה לא התפקיד שלכם. אתם צריכים להסתכל עקרונית האם ה-תב"ר הזה הולך לדבר שהוא מקדם את העיר או לא. יוסי בא בהתחלה ואמר כך – אני מסכים שבגנים צריך לשפר את הוונדליזם ולשפר את הגנים וספסלים ולשים שירותים כימיים וכו'. עקרונית כן. אחר כך הוא אומר – אבל אני רוצה לדעת בכל מקום איפה עומד הספסל. אתה מחלקת הנדסה? אתה מחלקת גינון ונוף?

עו"ד אריאל עזריה: עברנו את זה. אתה חוזר עכשיו אחורה?

מר יוסי חן: אני התייעצתי עם אנשי מקצוע לגבי הנושא שעכשיו מדובר.

עו"ד אריאל עזריה: אתה רוצה לחזור אחורה? גם לא אמרו לך שתיקון של מערכת של מים היא הרבה יותר זולה מהמים? לא אמרו לך? אז אני אומר לך, שתיקון של מערכת של מים היא הרבה יותר זולה מהמים שמתבזבזים.

מר עמנואל יעקב: תן לי רגע לסיים.

גב' חנה גולן: אפשר לראות באינטרנט את ההנחיות של מינהל המים.

מר עמנואל יעקב: בשנים שאלי היה מנהל אגף הביטחון, ישבנו לעשות תוכנית של אזורים אדומים שבהם יש התגברות של וונדליזם או נפגעים, ועשינו תוכנית עבודה, ואני סמכתי על מקצועיותו של אלי, בהרבה מאד דברים, הוא התייעץ עם אנשי מקצוע, עם חברות שעושות את העניין הזה. שוו בנפשכם שזה היה מגיע למועצת העיר וקופצים חברי מועצה ואומרים – אנחנו לא סומכים על אלי על המקצועיות שלו,

מר רון נחמן – ראה"ע: הם אמרו את זה. מה אתה רוצה?

מר עמנואל יעקב: אנחנו רוצים לדעת איפה הוא שם את המצלמה, ולמה עושים, ואיפה עושים. ככה אפשר לנהל? זה אנשי מקצוע.

מר יוסי חן: זה היה התפקיד שלך במועצה, לבדוק. לא להיות רובוטים.

מר עמנואל יעקב: מה לבדוק? לבדוק איפה לשים כל ראש מערכת?

מר שי אורני: למה יש וונדליזם. לבדוק למה יש וונדליזם, למה יש וונדליזם.

מר עמנואל יעקב: אבל זה משהו אחר. זה לא קשור. זה לא קשור.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה רוצה לעזור? אז בוא אני אתן לך את זכות הדיבור על סעיף אחר על הוונדליזם. אני כרגע רוצה להסביר לכם, ידידי מר שבירו, יש הוראות של ממשלת ישראל על חיסכון במים. על מנת לחסוך במים נתבקשנו לעקור צמחיה, לשים אבנים כאלה (ואתה רואה

אותן בחוצות העיר), להחליף צמחיה הצורכת מים בצמחיה חוסכת מים. אנחנו מתבקשים, ואם אנחנו לא נעשה את זה, אנחנו נקבל קנסות, נקבל סנקציות מטעם הממשלה. הכנרת ירדה, אתה קורא עיתונים, אין מים. אנחנו פועלים בהתאם להנחיות מנהלת המים. פארק המים לא עושה שום דבר, זה מערכת סגורה.

גב' חנה גולן : זה מערכת סגורה, זה לא השקיה.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה לא השקיה. ועכשיו אני רוצה לומר לכם, יש איסור על דשאים חדשים, יש איסור על כל מיני דברים כאלה. ואנחנו צריכים לעשות מערכת של בקרה. אתם יודעים, כל העיר, המערכת של השעונים הפרטיים של כל אחד בבית היא מערכת אינטרנטית והקריאה היא מיידית, כדי למנוע מצב שבו ישנה דליפה ולא מאתרים אותה. כל השעונים האלה מתחברים לשעונים או למגופים האלה עם הצינורות היותר גדולים. אנחנו פועלים בהתאם להנחיות ממשלת ישראל. אני מעלה להצבעה כאן את הסעיף הזה. אני אבקש את ההצבעה. מי שמצביע בעד – בבקשה. מי שמצביע בנגד, שיידע שהוא מצביע בניגוד להנחיות ממשלת ישראל. ואני לא רוצה להתווכח על זה יותר, לא על שפריצר כזה ואחר.

מר אלי שבירו : אבל שנדע שאנחנו ביקשנו לקבל את הפירוט ואנחנו יכולים להצביע על זה בשבוע הבא. אבל אם אתה רוצה להתעקש – זכותך.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני מעלה את זה להצבעה, זכותך להצביע נגד. אתה רוצה ללכת איתי בפרינציפ לקבל חומר? יש לך עוד מספיק דברים שיהיו לך 5 שנים. חברים, אתם רוצים להצביע בעד – טוב, אתם רוצים להצביע נגד – גם כן טוב, אתם ילדים גדולים, תחליטו מה אתם רוצים. מי בעד שיקום מערכות השקיה גינון ציבורי 250,000? מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, מנו, אריאל, לודמילה, תוהמי. מי נגד? הצביעו נגד: יוסי, שי, נולמן, שבירו ופבל. ההצעה לא התקבלה. 100%.

<p><u>החלטה</u> : הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי. 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב) לא לאשר את תב"ר מספר 153 – שיקום מערכות השקיה גינון ציבורי.</p>
--

מר רון נחמן – ראה"ע : סעיף 154 – רכישת 4 מיולים.

מר אלי שבירו : שאלה: השנה נרכשו מיולים נוספים?

מר רון נחמן – ראה"ע: לא יודע. אני לא מתעסק בזה. ראש העיר לא עוסק בקניית מיול.

מר אלי שבירו: מי כן?

מר רון נחמן – ראה"ע: המנכ"ל תענה לך.

מר אלי שבירו: או קיי, בבקשה.

גב' חנה גולן: נרכשו לפיקוח.

מר אלי שבירו: נרכשו השנה שניים?

גב' חנה גולן: שניים לפיקוח.

מר אלי שבירו: זאת אומרת שבנוסף לשניים האלה זה עוד 4.

גב' חנה גולן: ונתתי פירוט, כן.

מר אלי שבירו: בנוסף לשניים האלה עוד 4.

מר רון נחמן – ראה"ע: וקיבלתם פירוט בישיבה הקודמת.

גב' חנה גולן: זה יותר זול מאשר לנסוע עם הרכב, ואתה יודע את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: בטח עם ה"לנדרובר".

גב' אילנה נולמן: זאת אומרת שיש 9 מיולים ולא 7 מיולים.

גב' חנה גולן: יהיו כמה שצריך.

גב' אילנה נולמן: יהיו 9.

גב' חנה גולן: יכול להיות, אני לא סופרת אותם כל יום. אני לא זוכרת אילנה בעל פה. יש צורך ב-4 מיולים ואני אגיד לכם למה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לפי תוכנית העבודה.

גב' חנה גולן: אני אגיד לכם למה. פיקוח בנייה, פקח בנייה, יותר זול שיסע במיול מאשר ייסע ברכב של העירייה. פיקוח תברואה, יותר זול שיסע במיול, מה גם שאת הרכב של התברואה כבר צריך למכור, הוא כולו שבור ורצוף.

מר פבל פולב: איפה שהמיול לא נכנס, איך המפקח נכנס? אם המיול לא נכנס לרחוב, הוא הולך ברגל?

גב' חנה גולן: דווקא המיול נכנס כמעט לכל מקום ואיפה שהוא לא נכנס הוא הולך ברגל, כן. אבל עם הרכב הגדול איך הוא נוסע?

גב' אילנה נולמן: אז יש לנו בעיה עם מספר המיולים.

גב' חנה גולן: אל תצביעו. אין פה בעיות. אתם יכולים להצביע בעד או נגד, סליחה.

מר רון נחמן – ראה"ע: רגע, רגע, ביקשת לדעת על 4, בבקשה. זה גם נמצא בפעם הקודמת, אבל לא חשוב.

גב' חנה גולן: שפ"ע, פיקוח על הגינון והתחזוקה ולמערכת החשמל. זה הכול. 4 מיולים.

מר אלי שבירו: כמה מיולים יש ב-שפ"ע? היום אני יודע שב-שפ"ע יש 3 מיולים, צריכים שם עוד שניים?

מר רון נחמן – ראה"ע: עוד 5 אנחנו צריכים. זה חסר לנו. אנחנו למשל השבתנו את ה"לנדרובר". אתה מכיר אותו, הירוק? הוא עולה כמו 5 מיולים.

מר אלי שבירו: 100%. אם זה הולך לביטחון זה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא לביטחון.

מר אלי שבירו: אני חושב שה"לנדרובר" לא היה שייך ל-שפ"ע.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא מבין, אתה יכול להצביע נגד, למה להתווכח בכלל? אני לא מבין מה אתה רוצה. שתקו את פעולות הפיקוח של העירייה, אין בעיה.

גב' חנה גולן: אני רוצה להגיד משהו, באמת. ואני גם רוצה שישמעו את זה לא רק חברי המועצה. הרי על מנת שאנחנו נבצע את העבודה, עם כל הביקורת שיש, אין פה מלאכים, כל מי שיושב פה הוא לא מלאך, גם אני לא. אבל על מנת שנבצע את העבודה כפי שצריך לבצע, על פי תוכניות העבודה, במינימום הוצאות, במכסימום שירות, זה מה שאנחנו מבקשים, לרכוש עוד 4 מיולים. אם חברי המועצה חושבים שהם יודעים את כל הנבכים של האפשרויות של העירייה ושכדאי יותר לנסוע או לממן הוצאות רכב, שיצביעו נגד. אבל אי אפשר על כל פרט ופרט לרדת לרזולוציה כזאת. זה לא הוגן, זה לא הוגן, זה לא מראה על מקצועיות של אף אחד, כי אף אחד פה לא מקצועי בכל התחומים. יש פה אנשי מקצוע שקבעו את המדדים, ישבו עם הגזבר, ישבו יחד עם הרואה חשבון, יודעים מה רוצים לעשות על מנת לבצע עבודה בתוך העיר. תחליטו. אתם לא רוצים – לא צריך. שהפקח יילך ברגל, מצידי זה בסדר, שייך ברגל. כמה זמן ייקח לו לעבור מפה לשם? שייך ברגל. לפיקוח של הגינון יש טוסטוס, יש לו טוסטוס, אתה יודע את זה גם, נכון? הרי אתם יודעים הרבה, אז אתם יודעים גם את זה. יש לו טוסטוס. אי אפשר לנסוע בטוסטוס בחורף, אי אפשר להתנייד איתו. הוא כבר לא מתפקד. צריך למכור אותו אם בכלל מישהו יקנה אותו. אז מה, לא, העירייה רוצה לבזבז כסף, באמת, נו. קצת כבוד הדדי וכבוד מקצועי. העירייה לא רוצה לבזבז כסף. קצת כבוד.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין פה כבוד. אין. אתם לא יודעים לתת כבוד.

עו"ד אריאל עזריה: זה כלי עבודה נטו, נטו. ואף אחד לא יודע, חוץ מהמנהל, אם הוא צריך או לא צריך.

גב' אילנה נולמן: השאלות שלנו באות ממקום אחר.

- עו"ד אריאל עזריה :** אז אולי תגידו.
- גב' חנה גולן :** זה איזה גחמה של מישהו לקנות פה איזה מיולים? שלא יהיו מיולים.
- מר יוסי חן :** אני רוצה רק שאלה אחת לשאול. את אמרת שלמחלקת חשמל יש להם מיול.
- גב' חנה גולן :** לא אמרתי שיש להם מיול.
- מר יוסי חן :** שאת רוצה לרכוש עבורם מיול.
- גב' חנה גולן :** נכון.
- מר יוסי חן :** אני ראיתי שם איזה בחור שקוראים לו צורי, נדמה לי שהוא היחיד שם במחלקת חשמל שנוסע,
- גב' חנה גולן :** הוא לא במחלקת חשמל.
- מר יוסי חן :** אז מה שאני רוצה לשאול, זה אם אנחנו עכשיו מאשרים 4 מיולים חדשים או אנחנו מאשרים 2 שמתוכם 2 כבר נרכשו ואנחנו הולכים לאשר פה משהו בדיעבד.
- מר רון נחמן – ראה"ע :** תגיד לי, אתה יודע שזה מעליב?
- מר יוסי חן :** אני מותר לי לשאול.
- מר רון נחמן – ראה"ע :** אתה יודע שזה מעליב? בושה, תתביישו לכם אם אלה השאלות. תתביישו. יוסי, אני נתתי לך כבוד, אל תפגע באנשים. בושה, תתביישו.
- מר יוסי חן :** אני גם מכבד אותך ואני שואל שאלה.

גב' חנה גולן: יוסי, אני רוצה לשאול אותך שאלה. איך אתה יכול לשאול אותי, שעכשיו בדצמבר אני מביאה לאישור תב"ר ורכשתי את המיולים, מתי? במרץ?

מר ג'והר חלבי: מרץ-אפריל.

גב' חנה גולן: איך אתה יכול לשאול אותי? איך רכשתי אותם? איך רכשתי אותם?

מר יוסי חן: לא יודע.

גב' חנה גולן: מהכסף הפרטי שלי? ישבה המועצה, בדיוק אותו דבר, עם תב"ר, אישרה את ה-תב"ר, ישבה ועדת המכרזים, בדקה את העלויות, החליטו באיזו חברה קונים ונרכשו המיולים.

מר יוסי חן: ואנחנו נקבל אותם ב-2009?

גב' חנה גולן: יש עוד דבר שאתם צריכים גם לדעת. זה שאתם מאשרים זה עוד לא אומר שום דבר. זה הולך למשרד הפנים ומי שמאשר זה הממונה על המחוז. היא יכולה לאשר, היא יכולה לפסול. כל מה שנאשר פה זה עוד לא אומר כלום. היא יכולה לבוא ולהגיד – לא מקובל עלי. בדיוק מאותן הסיבות. אני רוצה לבדוק. מגיע העובד שלה, מתחיל לבדוק. יש כסף? זה על פי תוכניות העבודה? מאשרת. ורק אז, וזה כנראה יהיה איפה שהוא במרץ, ואני מקווה גם שהמחירים יהיו אותם מחירים, אז אולי אנחנו נצליח לקנות את המיולים, בתנאי שוועדת המכרזים תאשר, תבחן את המחירים וכן הלאה וכן הלאה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה שתבין דבר אחד. למה אני אמרתי את מה שאמרתי? כל אחד יכול להגיד מה שהוא רוצה, אין לי בעיות בכלל. אבל חבר'ה, תתנו כבוד ותתנו אמון באנשים. פה עובדים אנשים, משקיעים את כל הימים ואת כל הלילות שלהם. לא הנבחרים, העובדים. להיזהר שלא לפגוע בהם. כי באותו רגע שהשאלות האלה גם ייצאו החוצה, והכול בפרוטוקול, הכול נמצא כאן, זו ישיבה פתוחה, באותו רגע שתעשו את הדברים תגרמו לדמורליזציה אצל האנשים, אנחנו כולנו נסבול. פשוט שתדעו את זה. אתם יכולים לבוא בטענות נגד ראש העיר,

גב' חנה גולן: למה? אתם לא תסבלו, התושבים יסבלו.

מר רון נחמן – ראה"ע: התושבים יסבלו. תדעו לכם, אם אתם רוצים לנהל את צוות העובדים של העירייה, אין בעיה, זו הדרך הבטוחה להביא לאנרכיה מוחלטת. אני אומר את הדברים. יש כבוד. אתם צריכים להבין את זה. כמו שאילנה נולמן לא היתה מוכנה לקבל דברים כאלה כשהיא ניהלה את בית-הספר שלה ובצדק היא קיבלה את הגיבוי. אותו דבר. ואני אומר לכם את הדברים האלה. וכמו ששי אורני עבד במתנ"ס והוא זוכר את הישיבות האלה שם. אני אומר את זה ומזהיר את עצמנו ולך שבירו שאתה היית כאן, אני אומר לך את הדברים האלה. אם אתם רוצים לגרום לדמורליזציה, אתם לא תוקפים אותי, אני ככה 5 שנים אלך ועוד 5 שנים אחר כך. אני רק אומר לך את זה. אני אומר לך את הדברים האלה. הדרך לגיהנום רצופה בכוונות טובות. ותזכרו את הדברים האלה. ואני לוקח for granted שהכוונות שלכם הן טובות. אבל תיקחו בחשבון את הדברים האלה. אחר כך שלא תבואו בטענות. זה הכול. כן, יחיאל.

מר יחיאל תוהמי: אני רוצה להגיד שהמיוולים באמת, זה לא איזה וולבו צמוד לאיזה מישהו, אוטו פאר לאנשים. זה אוטו עבודה ששינו את זה. היה פעם רנו קנגו ואנשים היו נוסעים בסופי שבוע לכל העולם על חשבון העירייה. באו תיקנו את זה ונתנו לאנשים מיולים לעבודה. בסדר, לא צריכים כל דבר קטן, באמת. ואני אומר לכם, באמת, זה לא לעניין. ניתן להתווכח, לשנות, בישיבת תקציב,

גב' חנה גולן: זה כלי עבודה, כמו המקדחה של "בוש", זה כלי עבודה.

מר יחיאל תוהמי: זה כלי עבודה ואני חושב שאנחנו לא צריכים על כל דבר קטן להתווכח. צריכים להצביע.

גב' חנה גולן: אפשר לא להצביע.

עו"ד אריאל עזריה: אני רק רוצה לומר, אני התרשמתי שיש מניעים שאתם ככה, כאילו שיש דברים.

מר שי אורני: נכון, נכון, התרשמתי נכון.

עו"ד אריאל עזריה: יפה. עכשיו, אם יש כאלה מניעים, אני חושב שאם אתם לא אומרים אותם זה לא מהעניין ואחר כך בעצם אין לנו את הדבר שאנחנו רוצים לרכוש. אנחנו לא נצביע בגלל דברים שאתם חושבים שקיימים ואתם לא מוכנים לומר אותם?

מר שי אורני: תעלו להצבעה.

מר רון נחמן – ראה"ע: חברים, מי בעד לרכוש את 4 המיולים ב-280,000 שקל ב-תב"ר? ירים יד. פה אחד אושר.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 154 – רכישת 4 מיולים.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 155 – שיקום חצר ב"ס מילקן, שלב א', 400,000 שקל.

מר שי אורני: רק שאלה. מהתוכנית שקיבלנו, וקיבלנו תוכנית מפורטת, תודה רבה, יש שם בעיקר,

גב' חנה גולן: מילולית.

מר שי אורני: כן, כן, מילולית. אני יודע שעלה בבית-ספר מילקן נושא של גינה טיפולית גם לשעות הלימודים ולא רק להפסקות, עם פינות ישיבה והפגה, ולא ראיתי את זה בתוכנית הזאת. האם התוכנית הזאת גם יכולה להיות מיועדת או אפשר לבדוק את הנושא של גינה טיפולית לילדים שעוזרת מאד בזמן הלימודים להנחיה והדרכה של ילדים במהלך יום הלימודים?

גב' חנה גולן: אין לי את החומר שהעברתי לכם, לא חשבתי שאני אצטרך לענות פה פעם נוספת על חומר כתוב. אם אני לא טועה, על סמך הזיכרון שלי, כתוב שם שיש שם חצר פעילה לשעות הלימודים ולהפסקות. זה נלקח בחשבון.

מר שי אורני: לא גינה טיפולית. בשביל זה שאלתי על גינה טיפולית.

גב' חנה גולן: התוכנית נבנתה עם מנהלת בית-הספר ועל דעתה.

מר שי אורני: או קיי. תודה רבה.

גב' חנה גולן: אם היא תחליט שהיא רוצה לגדל שם ירקות,

מר רון נחמן – ראה"ע: מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

מר יוסי חן: יש שם גם את התאורה של המגרש?

גב' חנה גולן: זה כלול. כתוב שם, בטח.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 155 – שיקום חצר בי"ס מילקן, שלב א'.

מר רון נחמן – ראה"ע: תב"ר 156 – רכישת 5 פחים סולרים, 175,000 שקל. מי בעד? ירים יד. אתם ראיתם את הדבר הזה, זה בדחיסה.

מר שי אורני: זה לא רציני.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא רוצים – יצביעו נגד. עזוב, לא מתווכחים. אנחנו נקראים לחיסכון באנרגיה. אנחנו נקראים לפיתרון של בעיות של זבל ושל אשפה. אנחנו נקראים לחסוך בהוצאות ההובלה של הזבל. העירייה, מועצת העיר, אתם, תצטרכו בעוד כמה זמן, בעוד כמה שבועות תצטרכו להצביע על תקציב העירייה ולתת תקציב בשביל פינוי האשפה, פינוי הקרטונים, פינוי הגזם וכל הדברים. אל תצביעו עכשיו בשביל הדבר הזה.

מר אלי שבירן: זה לא פותר קרטונים.

מר רון נחמן – ראה"ע: 100%. אתם מומחים לזה. אני לא מתווכח איתך. אני בכלל לא מתווכח איתך. אני לא מקצוען. אני בסך הכול ראש עיר, אני לא בודק זבל. אני רק בסך הכול ראש עיר. אתם רוצים להיות מומחים בכל? אין לי בעיה, תצביעו נגד. רק אני רוצה להגיד לך שי, שתלך לרשויות אחרות שנקראות רשויות ירוקות ותלמד מה עושים שמה ואיפה משקיעים את הכספים האלה, ואז אנחנו נראה גם איך אנחנו עושים פה. אין לנו בעיה.

גב' חנה גולן: יש ועדה לאיכות הסביבה? שידונו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין בעיה. ידונו בוועדה. ה-תב"ר יילך בינתיים.

מר פבל פולב: את איכות הסביבה אני מכבד, אבל אני גם זורק זבל,

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא לזבל, זה רק לנייר וקרטון.

מר פבל פולב: גם לקרטון, זה מה שאני מגיע. אני עוד לא חונכתי, צריך להתרגל לשים קרטון לשם, שהם לא יודעים, יהרסו את הדבר הזה. יהרסו. צריך להרגיל, להפריד ואז נעשה את הפחים.

גב' חנה גולן: סליחה, אני הסברתי בשבוע שעבר, אני מוכנה לחזור על זה פעם נוספת לכאלה מהקהל שלא היו. מדובר על מרכזים מסחריים, לא מדובר עדיין על תושבים.

מר פבל פולב: פתח קטן.

גב' חנה גולן: לא, יש גם גדולים. אתם קיבלתם איזה שהוא פרוספקט.

מר פבל פולב: לפי הפרוספקט הוא קטן, אי אפשר להבין מה זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז מה? כל דבר פרוספקט? לא סומכים פה? מה הדבר הזה בכלל?

גב' חנה גולן: אני אמרתי לכם גם בישיבה, זה מה שיש לי.

מר יוסי חן: אבל אם זה מה שאתם הולכים לרכוש,

גב' חנה גולן: אז אל תאשר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אל תאשר את זה. אין לנו בעיה. אל תאשר.

גב' חנה גולן: זה קיים ברשויות אחרות, זה למרכז מסחרי, זה דוחס. מ-700 טון נייר וקרטון זה הופך את זה ל-100. לא טוב?

מר רון נחמן – ראה"ע: לא צריך. במרכז המסחרי יש לך את המכלאות האלה שזורקים את כל הקרטונים, שימשיכו עם זה.

מר אלי שבירו: אבל זה לא נותן פיתרון לזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין בעיה.

מר עמנואל יעקב: אלי, אבל המבחן כבר נעשה בעיריות אחרות.

מר אלי שבירו: בדקתי בעיריות אחרות. תן לנו את הקרדיט, באמת.

מר עמנואל יעקב: המבחן עבד בירושלים.

מר רון נחמן – ראה"ע: עזוב, הם מומחים לכול. בסדר, זכותם. לא רוצים – לא צריך. מה

אתה רוצה? נודיע את זה. הכול בסדר. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, מנו, אריאל, לודמילה.

מר רון נחמן – ראה"ע: מי נגד? הצביעו נגד: יוסי חן, שי, אילנה, שבירו ופבל. מי נמנע?

תוהמי נמנע. לא עבר.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב'

לודמילה גוזב. 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב. 1

נמנע: מר יחיאל תוהמי) לא לאשר את תב"ר מספר 156 – רכישת 5 פחים סולרים.

תב"ר 157 – חסכון באנרגיה "החלפת מנורות", על סך 400,000 שקל. מי בעד? ירים יד. אושר פה

אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 157 – חסכון באנרגיה "החלפת מנורות".

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי, אלה ה-תב"רים שאושרו, אלה ה-תב"רים שלא אושרו,

100%. הגזבר, בבקשה.

מר ג'והר חלבי: רבותי, בהמשך ל-תב"רים שאישרתם העברנו לכם גם את השינויים

בתקציב. אנחנו גם צריכים לאשר אותם. אני מבקש לאשר את כל השינויים שנערכו בתקציב

הרגיל.

מר יוסי חן: לא קיבלתי כלום.

- מר ג'והר חלבי** : קיבלתם. בשבוע שעבר נתנו לכם את הכול.
- רו"ח רוני דנה** : שלושת הדפים שדיברנו עליהם.
- מר ג'והר חלבי** : כי אותם תב"רים שאתם אישרתם נפתחו להם סעיפים בתקציב הרגיל.
- מר יוסי חן** : זה כפוף ל-?
- רו"ח רוני דנה** : בוודאי. מה מקורות המימון של ה-תב"רים? זה התקציב הרגיל, שזה האישור הזה.
- גב' אילנה נולמן** : רון, אנחנו לומדים ואנחנו לומדים מהר.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : לא, לא, אני לא מתייחס לזה.
- גב' אילנה נולמן** : אני יושבת כאן, רון, באמת, כבוד ראש העיר, אני יושבת כאן כבר ישיבה שניה, ממעטת לדבר, שמת לב, לומדת. אני מודה.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : כל הכבוד לך.
- גב' אילנה נולמן** : אתה יודע שאני עוסקת בתפקיד מאד מאד בכיר ואני מאד עסוקה ואני כחבריי משקיעה הרבה מאד זמן בתפקיד החדש הזה. ואני לומדת, ואני קוראת הרבה מאד חומר, ואני באה לפה באמת באהבה גדולה ובמקצועיות גדולה. אבל איפה שאין לי מה לומר אני יודעת שאני סותמת. אני לומדת ומקשיבה. אני יושבת פה כבר ישיבה שניה וצר לי לומר לך, אבל לא נעים. לא נעים לי. כי בכל פעם שמישהו מאיתנו מדבר, אתה עונה בסרקזם ובציניות, נאום הגבר וכו'. חבל. תרד מזה. אנחנו אוהבים את העיר,
- מר רון נחמן – ראה"ע** : תסלחי לי, גברתי, אני ראש העיר, אני לא רוצה לקבל ממך מוסר ואל תלמדי אותי איך להתנהג.
- גב' אילנה נולמן** : תן לי לסיים בבקשה. תן לי לסיים.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה, את לא מחנכת ואת לא מנהלת בית-ספר פה. את חברת מועצה ותזכרי את התפקיד שלך.

מר אלי שבירו: גם אתה לא מחנך.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא בא לחנך אותך, וגם לא אותה. זה הכול.

גב' אילנה נולמן: וזה בדיוק מה שאתה עושה פה. אתה יושב פה כבר ישיבה שניה ותוקף וסרקסטי ומחנך אותנו.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה לעשות?

גב' אילנה נולמן: תעזוב את זה. זה לא נעים. זה פשוט לא נעים. זה מה שרציתי לומר לך, זה לא נעים. זה מעכיר את האווירה.

מר שי אורני: לא מכובד. לא מכובד.

מר רון נחמן – ראה"ע: בבקשה, לודמילה.

גב' לודמילה גוזב: גם אני יושבת בשקט, גם אני חדשה, גם אני חדשה בארץ, וגם לא נעים לי, כי האווירה כאן זה לא בסדר. מה שאנחנו אומרים, רון אומר, תמיד נגד. גם יש סרקזם באלה. גם הוא יושב ככה וגם אני לומדת. חבר'ה, אנחנו כאן, זו העיר שלנו, אני מרגישה שזו העיר שלי ואנחנו צריכים לעבוד.

גב' אילנה נולמן: לא מפסיקים לחנך אחד את השני.

גב' לודמילה גוזב: ומה שאני רואה, זה לא עבודה.

גב' אילנה נולמן: להתחיל לדבר בצורה עניינית, להפסק לחנך אחד את השני. וזהו, ואני מאמינה שהכול יעבוד בסדר.

עו"ד אריאל עזריה : נכון. אבל אני רוצה להזכיר שהישיבה התחילה בנאום של אלי, שהוא לא היה ענייני. הוא לא היה ענייני.

גב' אילנה נולמן : לא רק שהוא ענייני, הוא גם רלוונטי לחלוטין.

עו"ד אריאל עזריה : הוא לא רלוונטי בסגנון שלו, בדברים שנאמרו, זה ממש לא.

גב' אילנה נולמן : בהחלט כן. בהחלט כן. הוא יחזור שוב על הדברים אם אתה רוצה ותבחן כמה שהוא רלוונטי.

עו"ד אריאל עזריה : את רואה, אם את רוצה ששוב הוא יאמר את הדברים זה רק על מנת שהם יירשמו.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, בבקשה לודה.

גב' לודמילה גוזב : אילנה, גם אני מורה, באמת, וגם אני יכולה לעשות ככה. אבל אנחנו עם פבל היינו בהשתלמות ואני בטוחה שהוא אמר מה היה שם, נכון? נכון פבל? ואמרו שאי אפשר לעבוד ככה. אי אפשר, באמת, חבריה.

מר פבל פולב : אמרו שהם הכול נגד ואנחנו הולכים ראש בראש, אבל זה לא ככה.

מר אלי שבירו : אבל עובדה שמאשרים, 90% מאושר. לא חייבים לאשר כל דבר, צריך לבחון ולראות ענייני.

גב' לודמילה גוזב : לגבי הקרטונים האלה, אני עובדת במרכז ואני רואה דבר כזה, וזה באמת נכון.

גב' אילנה נולמן : לנו יש פיתרון אחר פשוט, זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע : רגע, את רוצה לקבוע טכנית? בתור מה?

מר אלי שבירו : לא רוצים לקבוע כלום.

גב' אילנה נולמן : לא. אני רק רוצה לדעת שאני מגיעה לכאן ומעלה את ההשגות שלי או את ההערות שלי ומתייחסים אלי בכבוד. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני רוצה לומר לך משהו, זה שלא באת ב-6 אחה"צ את ביזית את ראש העיר ואת מועצת העיר. אני אמרתי את זה לפרוטוקול. אז אל תלמדי אותי על כבוד.

מר אלי שבירו : אנחנו ביקשנו לדחות ואתה לא הסכמת.

מר רון נחמן – ראה"ע : ודבר שני, אני לא מלמד אותך, את כבר ילדה גדולה ואני לא רוצה ללמד אותך כיצד להתנהג, גם בבית הספר שלך. אני גם לא עשיתי את זה כשהיית מנהלת בית-ספר, לא התערבתי.

גב' אילנה נולמן : ניסית, אבל לא הצלחת, לא נתתי לך אף פעם.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, לא נתת לי, גיבורה גדולה. עכשיו, אני רוצה להגיד לך דבר אחר, אל תלמדי אותי, את לא תשני אותי בגיל שלי איך להתנהג, אני גם לא אשנה אותך. עכשיו, כל האמת היא לא אצלי, גם לא כל האמת היא אצלך.

גב' אילנה נולמן : נכון. אמת לחלוטין.

מר רון נחמן – ראה"ע : כל הסרקזם הוא לא אצלי וכל הבוז הוא גם לא אצלך. אז פשוט פעם אחת תלמדי, גב' נולמן היקרה, את יושבת פה על תקן של חברת מועצה. את לא מנהלת בית-ספר ואל תלמדי את אף אחד מאיתנו את מה שאת עושה בבית-ספר. את תביעי את העמדות שלך, תקבלי את רשות הדיבור מתי שאת רוצה ואת מקבלת, את הסגנון שלי – זה הסגנון שלי, הסגנון שלך הוא הסגנון שלך. אנחנו לא מנצחים באהבה, אנחנו מנהלים עיר. זה הכול.

גב' אילנה נולמן : בסדר גמור. תודה.

מר רון נחמן – ראה"ע : גיוהר, מה אנחנו צריכים פה עכשיו בשביל זה?

מר ג'והר חלבי : לאשר פה את השינויים שהעברנו.

מר רון נחמן – ראה"ע: רוני, תסביר להם את זה.

רו"ח רוני דנה: הסברנו כבר.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה רוצים עכשיו לאשר פה?

מר ג'והר חלבי: שינויים בהכנסות, שזה 5 סעיפים, שנובעים: 1. מגידול בהכנסות מארנונה. שינוי מענק משרד הפנים שהוחלט בחודש יולי 2007, שמקצצים כ-1,341,000 שקל. הקיצוץ בוטל. החזירו את המענק. מקבלים את המענק ב-100%. יש מענק רזרבה צר 500,000 שקל שקיבלנו אותו כבר. יש לנו איזה 65,000 שקל, אנחנו אמורים לקבל ממשד הפנים החזר הוצאות הבחירות. חלק מהוצאות הבחירות שאנחנו הוצאנו על הבחירות, אנחנו הוצאנו מעבר לזה, אבל חלק מההוצאות כן משרד הפנים משתתף, שזה השכר של המזכירים. כל מה שנלווה לכך, אבטחה, משקיפים, כיבוד, כל מיני הוצאות שונות שאנחנו הוצאנו, הם לא מממנים את זה. החלק הזה, הם מממנים 65,000 שקל של המזכירים ועוד 18,000 שקל שכל סיעה שילמה עבור מתקן ל... יש העברת 422,000 שקל תוספת, בתוך ה-422,000 שקל יש תוספת של 53,000 שקל, מה שנקרא תוספת למרכיבי ביטחון כתוצאה מבלאי ברכבי הביטחון. יש 160,000 שקל מענק חד פעמי ממשד החינוך לנושא של שיקום שכונות ואגף שח"ר. אלה ההכנסות. סך הכול נותן תוספת הכנסות של 2,796,000 שקל. במקביל, נוסף ל-תב"רים שהצגנו בפניכם, ישנן עוד כל מיני הוצאות קטנות שאנחנו הגדלנו את ההוצאות שלהם. בסך הכול ההוצאות שהשתנו באותו תקציב הם 2,796,000 שקל. התקציב אחרי השינוי יעמוד על 86,242,000 שקל. זה השינוי שאנחנו מבקשים.

רו"ח רוני דנה: הוא היה במקור 84,876, היה תיקון אחד שהוריד אותו ל-83,446 ועכשיו הוא גדל ל-86,242.

מר ג'והר חלבי: לא שיש טעות, אתה משרד הפנים, מה שיש פה. אלא פשוט יש את המענק שנקרא מענק כיסוי גרעון, הוא לא יכנס לדו"ח הרבעוני. מה שקיבלת פה דו"ח רבעוני,

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, קיבלנו את הדו"ח השנתי של 2006. אני אראה לך את זה אחרי זה.

מר ג'והר חלבי: בשנת 2006, מה שאתה מקבל ממשד הפנים כולל,

רו"ח רוני דנה: השינוי שעשה רואה החשבון, הוא זקף הן בהכנסה והן בהוצאה את המענק לכיסוי גרעון שהעירייה קיבלה, שהעירייה בעצם קיבלה ורשמה את זה לכיסוי הגרעון ולא שיקפה את זה בתור הכנסה והוצאה בתקציב הרגיל. אין השפעה, לא על הגרעון, לא על הפעילות, לא על שום דבר. אותו עודף שהיה 26-27,000 שקל, אותו דבר נשאר. אז זה משהו מאד מאד מאד טכני וזה לא שהעירייה הציגה דו"חות לא נכונים, עם כל הכבוד.

מר ג'והר חלבי: לא, אבל זה ככה מתנהג דו"חות רבעוניים שלא מציגים את ההכנסות לכיסוי גרעון. הם לא נכנסים לדו"ח הרבעוני.

מר אלי שבירו: הבנתי. אבל ההחלטה שלנו של שבוע שעבר לגבי ההעברה של הכסף נעשתה?

מר רון נחמן – ראה"ע: איזה?

מר אלי שבירו: הצבענו בשבוע שעבר שתוך 7 ימים אנחנו מעבירים,

מר רון נחמן – ראה"ע: מה זה קשור לזה? מה זה קשור בכלל לזה? מה קשור אחד לשני בכלל? אני לא מבין את זה. יש לך, סעיף הבא יש לנו.

מר אלי שבירו: או קיי, בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה זה שייך לזה?

מר יוסי חן: מה שהוא שואל, אם אנחנו מצביעים פה ומקיימים את ההחלטות לפי ההצעות או שלא מתייחסים אלינו. אני רוצה לדעת.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא שייך לזה בכלל. זה שני דברים שונים כאן. יוסי, זה לא שייך בכלל.

מר ג'והר חלבי: בבקשה שיצביעו על השינויים.

מר רון נחמן – ראה"ע: חבר'ה, מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד. תודה רבה.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את השינויים שנערכו בתקציב הרגיל ואשר הועברו לחברי מועצה עם ה-תב"רים.

3. אישור חידוש מסגרת אשראי על סך 2,500,000 ש"ח בחשבון מספר 5050, בבנק אוצר החייל.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה זה אישור חידוש מסגרת אשראי?

מר ג'והר חלבי: יש לנו מסגרת אשראי בבנק אוצר החייל, שהיא פשוט עומדת על 2,500,000 שקל. אנחנו מבקשים לחדש אותה לשנה נוספת, שהיא גם תקבל את האישור של משרד הפנים אחרי האישור של העירייה.

מר רון נחמן – ראה"ע: מי בעד? ירים יד. אושר פה אחד.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את חידוש מסגרת האשראי על סך 2,500,000 ₪ בחשבון מספר 5050, בבנק אוצר החייל.

4. הצעה לסדר סיעת "אריאל ביתנו" – משיבת מועצה מס' 2 (תוספת לסדר היום).

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש, על סדר היום, קיבלתם תוספת לסדר היום, הצעה לסדר סיעת "אריאל ביתנו" משיבת מועצה מספר 2. היינו צריכים לקבל חוות דעת משפטית אז אם אתם זוכרים.

מר אלי שבירו: הצבענו בפעם הקודמת שמעבירים את הכסף לבית"ר אריאל.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא.

מר אלי שבירו: כן. הצבענו. מה לעשות? הצבענו.

מר רון נחמן – ראה"ע: התבקש היועץ המשפטי לחוות את דעתו.

מר אלי שבירו: שלילי. אפשר יהיה לפתוח את הפרוטוקול ולראות מה היה כתוב בפרוטוקול. בפרוטוקול הצבענו שאנחנו מצביעים להעביר את הכסף תוך 7 ימים.

מר רון נחמן – ראה"ע: ואני הודעתי שאתם עושים, ההצבעה שלכם היא בניגוד לחוות הדעת של היועץ המשפטי ואתם אמרתם, ואתם למרות זאת מצביעים, רוצים להצביע. הסיכום, כשאלדד יניב היה כאן, אמר – אני מחר אתן לכם,

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, הסיכום היה שאנחנו מצביעים.

מר רון נחמן – ראה"ע: בישיבה הבאה הוא אמר את זה, אני אתן לכם חוות דעת.

מר אלי שבירו: הצבענו.

גב' חנה גולן: הצבעתם להעביר את זה לישיבה הבאה.

מר אלי שבירו: שלילי. הצבענו להעביר את הכסף. הנה, יש פה את כל האנשים שהצביעו.

מר שי אורני: מייד.

מר רון נחמן – ראה"ע: מייד, או קיי. אז אני מודיע לך שלא העברנו את הכסף והיועץ המשפטי עכשיו ייתן את עמדתו. אני לא דיברתי איתו, אבל לפחות, בבקשה שרון.

עו"ד שרון שטיין: לגבי הנושא של העברת התמיכה לבית"ר אריאל. במסגרת, כשמאשרים את תקציב התמיכות, אנחנו מקיימים איזו שהיא ישיבה מקדימה, מכינים קריטריונים להקצאת התמיכות ופועלים על פיהם. אחד הקריטריונים שאושרו במועצה הקודמת שהיתה, זה קריטריון שבעצם הבאנו לפני המועצה איזו שהיא חוות דעת שהיתה של גילי רוגל, שזה קריטריון שנקרא לו באופן כללי קריטריון של הפרת אמון. שאומר שבאופן כללי העירייה לא מחויבת להעמיד תמיכה,

מר יחיאל תוהמי: זה לא הגיע למליאה.

עו"ד שרון שטיין: לא, לא, דנו בזה ואישרנו את זה. הקריטריון הזה הובא מוועדת תמיכות, הוא אושר בישיבה של ועדת תמיכות, הובא לאישור המועצה שאישרנו את תקציב התמיכות ויחד עם אישור תקציב התמיכות אישרנו את הקריטריונים. הקריטריון הזה אושר והוא מחייב. והקריטריון הזה אומר שהמועצה רשאית לשלול, אני לא זוכר בדיוק את הנוסח, לשלול תמיכה.

מר אלי שבירו: רגע, יש לי שאלה,

מר רון נחמן – ראה"ע: רגע, רגע, תתנו לו לגמור.

עו"ד שרון שטיין: אני אתן לך עוד איזה שהוא פרט מידע שאולי גם יכול לסייע לך באיזה משהו אחר. הקריטריון הזה הוא קריטריון כרגע שהוא קיים והעמדה שהיתה, שאומרת שכל גוף שמקבל תמיכה מהעירייה, העירייה לא תיתן לו את התמיכה, מאחר וזה סוג של מתנה, אם הוא מבצע פעולה שהיא הפרת אמון, כשהיועץ המשפטי של העירייה, הוא מגדיר מהי הפרת אמון לצורך העניין. בישיבה עלה למשל נושא של דוגמא, אני לא זוכר, אחד מחברי המועצה שאל אותי – תן לי דוגמא למקרה הזה. כי כולם מיד ציירו כמובן את המקרה של בית"ר אריאל. אמרתי, למשל, אם העירייה תצטרך לתת תמיכה לגוף שפועל באיזה שהוא מבנה ואותו גוף יבצע בנייה בלתי חוקית, אז אני אמליץ לכם לא לאשר לו את התמיכה. זה למשל מקרה של הפרת אמון, כי אני לא אתמוך במישהו שעובר לי על חוקי התכנון והבנייה. למשל. הקריטריון הזה כרגע הוא קריטריון מחייב והוא אושר על ידי המועצה הקודמת. זה לא שהוא בוטל בעקבות הבחירות. אז עכשיו זאת אומרת, שאני אומר לכם מבחינתי העברת הכסף, העברת התמיכה לבית"ר אריאל היא בניגוד לקריטריונים שאושרו על ידי המועצה והם כרגע מחייבים. זה דבר ראשון. דבר שני בעניין הזה, כשהעמותה של בית"ר לא מצא חן בעיניה הסיפור הזה וקיבלו את התשובה, הם עתרו לבית-המשפט ובית-המשפט דחה את העתירה שלהם. זאת אומרת, מה שאתם עושים עכשיו פה, זה מה שכולם אוהבים לקרוא ב"זירגון" מסלולים עוקפי בג"צ. יש פסק-דין של בית-משפט, שבעצם דחה את העתירה שלהם ולא התיר להם. הוא דחה אותה אמנם מטעמים פורמאליים, אבל לא התיר להם, לא הוגש הליך אחר במקום זה. ואתם, מה שאתם בפועל עושים, עושים מסלול עוקף לבית-המשפט. זאת אומרת, בית-המשפט, היה קריטריון, הם הלכו עם זה לבית-המשפט, בית-המשפט דחה את העתירה שלהם, לא קיבל את זה, לא הוגשה עתירה אחרת. כרגע הנושא הזה גם נדחה. ומה שאתם מנסים לעשות המועצה זה במסלול עוקף לקחת את ההחלטה של בית-המשפט ובעצם לזרוק אותה לפח. אז העמדה שלי, וזו עמדה גם מבחינה עניינית של אופן נוהל הקצאת התמיכות שאושר על ידי העירייה, התמיכה הזאת היא תמיכה, לא יודע, לא ראוי, לא נכונה, לא חוקית,

תגדירו את זה, וטכנית תהיו ערים לזה שאתם פועלים פה בניגוד לפסק-דין של בית-משפט. זה לגבי העניין הזה. ושוב פעם, אני לא הייתי לצערי בישיבה הקודמת, וזה הערה שהיא הערה כללית, שכמובן, יוסי, אתה מנוע מלהשתתף בהצבעה בעניין הזה.

מר יוסי חן: אני לא השתתפתי.

עו"ד שרון שטיין: לא, לא, אני אומר שאתה,

מר יוסי חן: אני לא השתתפתי.

מר רון נחמן – ראה"ע: יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן: תגיד לי, עו"ד שרון, אתה ייצגת את העירייה בעניין הזה של התביעה הזו שעכשיו דיברת עליה?

עו"ד שרון שטיין: לא, ייצג עו"ד גילי רוגל.

מר יוסי חן: אז אני מודיע לך שאתה לא רק טועה, אתה טועה ומטעה. אין שום פסיקה. הפסיקה היחידה שקבע בית-המשפט המחוזי, ותבדוק אותי, מה שהוא קבע שהוא לא מוסמך לדון בערכאה והוא מבקש שהעמותה תיגש לערכאה יותר גבוהה. ואכן זה עומד בימים אלה להגיע לערכאה יותר גבוהה. אבל היות ואנחנו לא רצינו להעמיס,

עו"ד שרון שטיין: כרגע יש פסק-דין.

מר יוסי חן: לא, שהוא לא מוסמך לדון, זה הכול. לא שהוא קבע שמישהו, הוא קבע שהוא לא מוסמך לדון.

עו"ד שרון שטיין: אני אמרתי והדגשתי שהעתירה נדחתה מטעמים פרוצדוראליים טכניים.

מר אלי שבירו: אבל נראה לי פה משהו תמוה. אנחנו בישיבה הקודמת הצבענו. בישיבה הקודמת הצבענו. זאת אומרת שבכלל אין לזה שום משמעות למה שאנחנו עושים? למה

שמצביעים?

עו"ד שרון שטיין: אני לא אומר לך. אני אמרתי לך מה כרגע נוהל,

מר אלי שבירו: את זה אנחנו הבנו גם בישיבה הקודמת. בישיבה הקודמת הצבענו
לאשר.

מר יוסי חן: ותיכף יש, דרך אגב, זה הולך לערכאה יותר גבוהה.

מר יחיאל תוהמי: אני רוצה להגיד לך, שרון, אני הייתי במועצה הקודמת, אני לא
זוכר שאנחנו הצבענו, אני לא זוכר שאנחנו הצבענו נגד מתן איזה שהוא כסף, כי הרי מתנהל איזה
שהוא הליך משפטי נגד בית"ר. לא היה דבר כזה.

עו"ד שרון שטיין: לא, אתם הצבעתם על הקריטריונים והנושא הזה, הרי מה קורה?
אתם מאשרים את התמיכות. ואז הרי לא כל התמיכות, ברגע שהן מאושרות או לא מאושרות, הרי
מועבר הכסף, כי עדיין הגזבר והמבקר צריכים להתחיל לבדוק.

מר יחיאל תוהמי: אני אגיד לך משהו, בעניין הזה אני מוכן להצביע בניגוד לחוות
הדעת שלך.

עו"ד שרון שטיין: בסדר. הצבענו על זה כבר אבל בפעם הקודמת.

מר יחיאל תוהמי: אני אומר לך עוד פעם, אני אצביע בניגוד לחוות הדעת שלך. אני
חושב שיש פה דברים אחרים מעבר לזה. אני בעד אישור התמיכות לבית"ר. לא יתכן שיפגעו
בילדים קטנים.

מר אלי שבירו: אני פשוט המום.

מר יחיאל תוהמי: אנחנו הצבענו ורון אמר,

מר אלי שבירו: זאת אומרת, מה שזה נאמר זה תצביעו, זה לא משנה מה תצביעו,
את הכסף בעוד 7 לא תקבלו, אנחנו נביא את חוות הדעת?

מר יחיאל תוהמי : אני לא אמרתי את זה. אני אומר משהו אחר.

מר אלי שבירו : אבל זה מה שנעשה.

מר יחיאל תוהמי : אנחנו הצבענו והוא אמר, אלדד אמר שהוא עוד שבוע ייתן חוות דעתו. אנחנו אמרנו שאנחנו לא מקבלים את חוות הדעת, אנחנו רוצים להצביע כרגע, והצבענו.

מר רון נחמן – ראה"ע : תוציא צ'ק.

מר עמנואל יעקב : ההליך היה שאתם הצבעתם, זה היה 7 נגד 4. אני הצבעתי נגד. לא בגלל 17,000 נש, זו בעיה קטנה מאד. הנה חוות דעת משפטית. אני לא אצביע ואני אומר לכם מכאן, לא אצביע, יוסי תעשה ככה, לא אצביע נגד חוות דעת,

מר יוסי חן : בטח שאני אעשה ככה.

מר עמנואל יעקב : תעשה ככה. לך לכנסת.

מר יוסי חן : אני אלך לכנסת, מה יש?

מר עמנואל יעקב : הלכת.

מר יוסי חן : הלכתי. מה היה בכנסת? אולי תבהיר פה לכולם על מה אתה מדבר.

מר עמנואל יעקב : אני לא רוצה להגיד עכשיו.

מר יוסי חן : למה? תגיד על מה אתה מדבר.

מר עמנואל יעקב : לא רוצה להגיד עכשיו. לא רוצה להתווכח איתך.

מר יוסי חן : ואתה תראה שאתה טועה ומטעה. אתה טועה ומטעה בעניין הזה שאתה אומר. אז אני אומר לך, אתה טועה ומטעה.

מר עמנואל יעקב: אני לא אצביע ולא אתן לאף אחד,

מר יוסי חן: ותפסיק להזכיר את הכנסת, כי אתה טועה ומטעה בעניין הזה של מה שאתה מתכוון. אתה יכול להגיד את זה גם בקול רם ואני אענה לך.

מר עמנואל יעקב: או קיי, בסדר. אם יש חוות דעת כזו, תצביעו בעד. אני אומר לכם, אני כ-מנו עוד אעמיד את זה במבחן משפטי.

מר אלי שבירו: הצבענו בעד בשבוע שעבר.

מר עמנואל יעקב: אני אעמיד אותה למבחן משפטי. אני עצמי אלך, זו תובנה אישית שלי. אני רוצה לבדוק. או שהיועץ המשפטי צודק או שאתם טועים. אבל תהיה הכרעה.

מר אלי שבירו: אבל מי שאישר את זה, זה בעצם חברי המועצה, לפי מה שאני מבין.

מר עמנואל יעקב: שימו לב למה אתם מצביעים.

מר אלי שבירו: לילדים. מנו, לילדים שצריכים לשחק ואין להם איפה לשחק.

גב' אילנה נולמן: תשאירו את הפוליטיקה מחוץ לעניין הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: עו"ד אריאל עזריה, תוסיף בבקשה את עמדתך לדיון.

עו"ד אריאל עזריה: אני מדבר אל כולם, לא אל אלי. תראה, תראו, זה מסוג הכספים שאנחנו בליבנו מאד רוצים להעביר אותם לילדים. גם אני רוצה. ודאי, לילדים. מי לא רוצה להעביר כסף לילדים? השאלה היא אחרת, האם אנחנו יודעים, כמו שאתה רצית לדעת לאיזה שעון של מים הולך הכסף, האם אתה יודע לאן הולך הכסף?

מר אלי שבירו: בוא נבדוק אותם.

עו"ד אריאל עזריה : יפה. אני רוצה לומר לך שזה מסוג הדברים שאתה לא יודע לאן הולך הכסף. כיוון שכאשר הוחלט שהכסף יעבור, אם הוחלט,

מר אלי שבירו : הוחלט. מה זה אם הוחלט?

עו"ד אריאל עזריה : לא, אני מדבר על הישיבה לפני, אני מבין שיוסי היה שמה בעמותה, אז ידענו לאן זה הולך. אני מבין שיוסי הציג מסמך שבוע שעבר שכבר יש מנהלים חדשים לעמותה. האם אתה יודע מי המנהלים החדשים? האם אתה יודע שחלק מהקריטריונים, סליחה, לקבוע אם לתת, לאשר כספים, זה למי הכספים,

מר יוסי חן : אותם מנהלים פחות אחד.

עו"ד אריאל עזריה : יפה. יפה. כלומר, זה הנהלה אחרת.

(מדברים ביחד)

מר יוסי חן : דרך אגב, אני לא הייתי חבר בעמותה. אישרו את זה לעמותה כשאני לא הייתי חבר בה. מה אתה מנסה להוביל? לאן אתה מוביל? מה, אתה בבית-משפט?

עו"ד אריאל עזריה : לא, אני לא בבית-משפט. אני רק אומר, ברגע שאנחנו מאשרים כסף שהולך למקור שאנחנו לא יודעים,

מר יוסי חן : העירייה ידעה. מה, אתה רוצה להגיד שהעירייה לא ידעה לאן היא אישרה את הכסף?

עו"ד אריאל עזריה : היום אני לא יודע.

מר יוסי חן : אתה מטיל דופי בוועדת התמיכות.

עו"ד אריאל עזריה : היום אני לא יודע.

מר יוסי חן : אתה מטיל דופי בוועדה המקצועית שאישרה את הכסף.

- עו"ד אריאל עזריה** : ועדת התמיכות נתנה כאשר אתה היית. היום יש מישהו אחר.
- גב' חנה גולן** : ועדת התמיכות ממליצה.
- מר יוסי חן** : אז הוא מטיל דופי בוועדה הממליצה ובחברי המועצה שאישרו.
- עו"ד אריאל עזריה** : היא לא המליצה. סליחה, לא קיבלנו המלצה,
- מר יוסי חן** : הם אישרו את זה, דרך אגב, חברי המועצה אישרו את זה ואתה מטיל בהם דופי.
- עו"ד אריאל עזריה** : לא. עם כל הכבוד, לא קיבלנו המלצה חדשה מוועדת התמיכות.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : אריאל, יש לי בקשה, אל תדבר אליו בכלל, תדבר לפרוטוקול. תוהמי, סליחה, יחיאל, אני אסגור את הישיבה. אני אומר לך את זה. אני מבקש מכס, זכותו לדבר כמוך מר תוהמי.
- מר יחיאל תוהמי** : על מה הוא מדבר? בחיך, הוא לא מכיר את הוועדה. מה כל הסיפורים האלה? היתה מועצה, הצביעה בעד.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : יחיאל, אני קורא לך לסדר.
- מר יחיאל תוהמי** : אתה מכיר את כל הוועדות, רון?
- מר רון נחמן – ראה"ע** : לא רוצה לענות לך עכשיו. תן לי לנהל את הישיבה.
- מר יחיאל תוהמי** : תנהל, בבקשה, אין לי בעיה.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : אז תפסיק עם זה עכשיו. אתה רוצה לדבר, תקבל רשות דיבור. ואני מבקש ממך יוסי, כל מה שיש לך, הוא יסיים את הדברים שלו,

מר יוסי חן : או קיי, אז אני מבקש רשות דיבור כשהוא יסיים.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, תקבל. ואחריך תוהמי. אבל בחייכם, אל תיכנסו אחד לשני.

מר יוסי חן : אתה צודק. אתה צודק רון, תודה.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה תדבר לפרוטוקול, לא אלי.

עו"ד אריאל עזריה : אני רוצה לומר בנוסף שעל פי ההחלטות וההמלצות שנתקבלו על ידי משרד הפנים, כחלק מההמלצות בתבחינים לתמיכה מתחשבים בצורה מהותית ביותר על פי סעיף 5 – המועצה לא תאשר את התבחינים אלא לאחר שקיבלה חוות דעת בכתב מהיועץ המשפטי לרשות. יש כאן חוות דעת מהיועץ המשפטי לרשות, שהוא קובע שאם הוא עכשיו היה צריך לשבת ולאשר את זה הוא לא היה מאשר את זה. הוא בא ואומר לך בפירוש שהוא לא מאשר את זה. ואחד הקריטריונים שאי אפשר לבוא ולאשר את התבחין הזה, אלא אם כן קיבלת את האישור. לא קיבלת אישור.

מר יוסי חן : למה? כי חברי המועצה הצביעו.

עו"ד אריאל עזריה : סליחה, לא קיבלת אישור.

מר רון נחמן – ראה"ע : חבר'ה, הוא יגמור לדבר, יציג את עמדתו, יוסי, תוהמי, אחר כך היועץ המשפטי רוצה לתת לכם תוספת נוספת להעביר לכם, אחר כך שבירו. ואריה רוצה, המבקר, גם כן.

עו"ד אריאל עזריה : לא קיבלנו אישור לדבר הזה מהיועץ המשפטי ועוד היועץ המשפטי אומר לנו שזה בכלל לא חוקי להעביר, או שזה לא מינהל תקין להעביר. ואנחנו בכל זאת, למרות שלא קיבלנו אישור, דבר שהתפרסם באוקטובר 2008, לא מזמן על ידי משרד הפנים, שזה פשוט מינהל לא תקין ברגע שיועץ משפטי בא ואומר לך – אתה לא יכול להעביר את התמיכה, הוא אומר לך בפירוש שאתה לא יכול, ואני מקריא לכם מתוך המלצות, לא המלצות, החלטות אפילו, הנחיות משרד הפנים. זה בעניין הזה. בנוסף, יש שורה ארוכה מאד של דברים שצריך לדעת ולשאול לפני שמחליטים להעביר כסף למישהו שהוא בכלל גוף שאין לנו כמעט פיקוח עליו, אלא על סמך מה? על סמך,

מר יוסי חן : זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה תענה אחרי זה.

עו"ד אריאל עזריה : סליחה, על סמך נתונים שאתה מקבל אותם מראש. האם מישהו מכס יודע כמה כסף,

מר יחיאל תוהמי : אתה מדבר לא לעניין בכלל.

מר רון נחמן – ראה"ע : יחיאל, אבל סיכמנו, מותר לו לדבר, הוא שתק כל הערב. אחר כך יוסי, אחר כך אתה. מספיק כבר.

עו"ד אריאל עזריה : האם מישהו מכס יודע, למעט יוסי, כיוון שאני מניח שיוסי הוא בשורש העניין, האם מישהו מכס יודע כמה כסף נכנס לעמותה הזו?

מר יחיאל תוהמי : יש פה מבקר.

עו"ד אריאל עזריה : לא, אתם שרוצים להצביע, בנוסף לכסף שאנחנו הולכים להשקיע, האם אתם יודעים כמה? אילנה, את יודעת כמה? מישהו יודע כמה? אף אחד לא יודע כמה. אני חושב שאני צריך לפחות לדעת את הדברים האלה לפני שאני מצביע. אולי תבואו ותגידו לי את הנתונים, נחליט, נשקול, נראה לאן הכסף הולך.

מר רון נחמן – ראה"ע : יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן : קודם כל הבוקר נפגשתי עם מבקר העירייה, אריה ברסקי, והעברתי לו חומר לגבי עמותה שכן אישרו לה כסף, ואישרו לה פי 4 כסף מהעמותה של בית"ר. עמותת כדורגל שקיבלה פי 4 כסף מאשר עמותת בית"ר. ואני חושב שהוא היה עד לשיחות, שהוא שמע והוא הבין בדיוק, שאם הוא היה יודע את השיחות האלה כשאישרו הוא לא היה מאשר את הכסף. אז כשבאים להטיל דופי במישהו,

עו"ד אריאל עזריה : אני לא מטיל דופי, חס וחלילה.

מר רון נחמן – ראה"ע:

עזוב, אל תתווכח איתו.

מר יוסי חן: ובאים להתווכח על סכום של 1,500 שקל שאושר לחודש, שזה בסך הכול הקצבה שהיא מגיעה ממינהל הספורט. מינהל הספורט יכול היה להעביר ישירות לעמותה. היו מגישים העמותה בקשה ישירות למינהל הספורט, היו מקבלים ישירות את הכסף ממינהל הספורט. ואני, בגלל החשיבות שאני רואה ילדים מול העיניים, היות וגם ידעתי את הסיפור הזה של מה שהעברתי היום לאריה, לא פניתי לאריה ולא פניתי לאף אחד, כי אני ראיתי את הילדים לנגד עיני, לא ראיתי את המנהלים. והיות ואני ידעתי שהתקציב הזה שאושר לעמותה כפי שאושר שמה, שזה סכום של ארבעים ומשהו אלף אם אני זוכר נכון, ואמרו לי שאחר כך הם קיבלו איזו הגדלה אבל אני לא יודע וזה לא בדוק אז אני לא יודע אם זה נכון, אז אני בכלל לא פניתי למבקר ולא ניסיתי לעצור את ההעברה ולא כלום. אז אני אומר, היות ואני מכבד את האנשים ובטח את אריה ברסקי, שאני אומר לכם שהוא עושה עבודה, כשהוא מתחיל לחקור משהו והוא חקר את כל העמותות, ועכשיו ישבנו היום והוא בודק עוד פעם את כל העמותות לפי מה שהוא אמר לי הבורק, והוא יודע איך עושים את זה. אז אריאל, אני אומר לך, לפני שאמרת את מה שאמרת, להתייעץ עם אריה, כי אריה בקיא בכל הדברים האלה. וועדת התמיכות, ועדה שהמליצה בקיאה בכל הדברים האלה. וחברי המועצה שאישרו גם בקיאים ואני סמכתי עליהם. למרות שאף אחד לא מצא חן בעיניו הסכום שהועבר, יש את חוק השוויון כמו שכולם יודעים וגם עורך הדין יודע, ואם היו מאשרים את אותו סכום ולא מעבירים אז הייתי מבין. אבל ברגע שרואים שאישרו לעמותה אחת סכום שהוא פי 3 או פי 4 מהסכום שאושר לעמותה השניה, אז אתם רואים שזה מגמתי. זה משהו שהיה מגמתי לדעתי. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע:

יוסי, קודם כל תודה. הצגת את העמדה שלך וככה צריך להיות בכל אחד ואחד מהדיונים. הוא דיבר, הוא לא מדבר אליך, הוא מדבר אל הפרוטוקול, מביע את עמדתו. אתה דיברת, הבעת את עמדתך. ככה צריך לעשות.

מר יוסי חן:

עכשיו רק אני רוצה לחדד את העניין הזה של הבית משפט מה שהיה שם, הוא דחה את זה מהעדר סמכות ולא משום סיבה אחרת וזה הולך לערכאה יותר גבוהה.

מר רון נחמן – ראה"ע:

היועץ המשפטי יתייחס לזה תיכף. בבקשה, תוהמי.

מר יחיאל תוהמי:

אני הייתי רוצה לענות לך דווקא.

מר רון נחמן – ראה"ע: למה לך לענות לו?

מר יחיאל תוהמי: כשהמועצה מקבלת החלטות, גם מועצה קודמת, זה מחייב. אין מה לעשות. חודש לפני הבחירות קיבלה המועצה החלטה – זה מחייב. אתה לא יכול להגיד – אתם שמעתם, אתם ידעתם.

גב' חנה גולן: לא היתה ישיבה חודש לפני.

מר רון נחמן – ראה"ע: אם, גם אם.

מר יחיאל תוהמי: אמרתי, אם היתה ישיבה והמועצה קיבלה החלטה לגבי נושא מסוים,

גב' חנה גולן: במכוון לא עשינו, זה לא הוגן.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא רצינו מחטפים לעשות.

מר יחיאל תוהמי: למה אתה לא אומר את זה לגבי כל העמותות, תשמעו או לא תשמעו? בתקציב 2009 אתה תשב ותצביע באופן ענייני. אבל אי אפשר לבוא ולהגיד, בגלל שזה בית"ר אריאל. אני חושב שהסכום פה הוא סכום פעוט, הוא לא סכום רציני. אני יודע שיש פה בעיה משפטית. אני יודע דבר אחד, אמר לי פעם עו"ד גילי רוגל – דבר מסריח אני מכשיר. אתה צריך למצוא, באמת שאתה רואה לנגד עיניך את העניין של הילדים, אם זה אמיתי, יש פה מבקר עירייה, כי הוא אמר שהוא יבדוק, הכול בצורה חוקית כמובן אני מדבר, לטפל בעניין הזה, להעביר את הסכומים האלה ל-2008 לילדים האלה ובלי באמת לעשות עכשיו איזה שהוא פסטיבל על דבר שיכלו לקבל את זה ישירות ולא דרך העירייה. זהו. אין לי הרבה מה להגיד בעניין הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה רוצה להגיד משהו, שבירו?

מר אלי שבירו: אני אדבר אחרי אריה.

עו"ד שרון שטיין: נקודה אחת לחדד לגבי הנושא הזה. קודם כל, זה נכון שפסק-הדין

לגבי העתירה על התמיכה נדחה מטעמים טכניים. אין כרגע הליך אחר. דבר שני, צריך להבין שהטענה שבגינה יצאה חוות הדעת שלא מגיעה התמיכה, צריך להבין, התמיכה אושרה במסגרת התקציב והקריטריון אומר שאחרי זה ייבדק אם קיימים, הרי זה כמו שגיוהר בודק אישורים. זה מה שאתם עשיתם, באופן כללי אם מחר העמותה לא תביא אישור אתם יכולים להצביע ולהגיד להעביר לה את הכסף, ולא ראש העיר ולא הגזבר יעבירו לה את הכסף. לכן ההחלטה שלכם משבוע שעבר, בוא נגיד ככה, היא לא כל כך רלוונטית. אז אמרתם שיעבירו את הכסף והגזבר וראש העיר לא יחתמו על הצ'ק ואחרי זה העמותה תצטרך להתמודד עם זה בכלים שלה. אז זאת אומרת, מידת הרלוונטיות של ההחלטה שלכם אם הכסף הזה יעבור או לא יעבור, היא לא כל כך גדולה. היא לא כל כך גדולה. כי בעצם ההחלטה הזאת לא מחייבת לא את גיוהר ולא את ראש העיר לחתום על ההעברה. זה דבר אחד. דבר שני, הנימוק של זה היה, זה הנושא של הנושא של הפלישה למגרש הכדורגל, פלישה, ובינתיים יש גם פסק-דין לפינוי.

מר יוסי חן: יש לך טעות. אותו שופט שקיבלה החלטה חזר בו ויש ערעור.

עו"ד שרון שטיין: יש עיכוב ביצוע של פסק-הדין, אבל פסק-הדין מורה לכם לפנות את המגרש. זה שהוא עיכב את זה בגלל שהוגש ערעור עד לפסק-הדין של המחוזי, אבל כרגע יש פסק-דין,

מר יוסי חן: אז בוא נחכה בסבלנות.

עו"ד שרון שטיין: שניה, אבל כרגע יש פסק-דין שמורה על פינוי המגרש, נכון? זה שהוא עוכב בגלל שהוגש ערעור, הוא עוכב, הביצוע שלו. זאת אומרת, המשמעות שהוא עוכב זאת אומרת שאני לא יכול לפתוח מחר תיק הוצאה לפועל ולדאוג לפינוי של המגרש. זה הנקודה.

מר יוסי חן: בדיוק. ולא כמו ששלחת מכתב לפנות אותי. יש תיק הוצאה לפועל.

מר אלי שבירו: יש לי שאלה. אפשר להעביר כספים לדברים שנעשים ללא היתרי בניה?

עו"ד שרון שטיין: שוב פעם, זה קריטריון שנקבע בישיבת המועצה האחרונה שדנה בנושא התמיכות, נושא של הפרת אמון. אני לא יודע. אבל את חוות הדעת אני לא אתן לחברי המועצה. למה? כי יש הבדל בין סיטואציה שבה מביאים לכם את תקציב התמיכות והוא מחולק

לעמותות עמותות ואומרים כמה כל אחד יקבל, לבין הסיטואציה הזאת שאני בא אחרי זה לעמותה ואומר לה – תשמעו, המועצה אישרה לה,

מר אלי שבירו: השאלה שלי אבל היא מאד ברורה. אתה לא עונה לי על השאלה.

עו"ד שרון שטיין: אני עונה לך בדיוק, מפני שזו תשובה שאני לא אתן לך. זו תשובה שיבוא גיוהר וראש העיר, שהם יצטרכו אחרי זה להעביר את הכסף,

מר אלי שבירו: סליחה, אתה לא היועץ המשפטי של העירייה כולה?

עו"ד שרון שטיין: של העירייה.

מר אלי שבירו: כולל חברי המועצה?

עו"ד שרון שטיין: לא, לא שלכם על הדברים האלה.

מר אלי שבירו: אז מי היועץ המשפטי של חברי המועצה? מי היועץ המשפטי של העירייה שנותן ייעוץ לחברי המועצה? שנדע.

עו"ד שרון שטיין: אני לא נותן לכם ייעוץ, חד משמעית.

מר רון נחמן – ראה"ע: יועץ משפטי של עירייה הוא לא יועץ משפטי של חברי מועצת העיר. נקודה.

מר אלי שבירו: לא, זה לא אישית שלי. אני שואל האם העירייה, מקצועית, האם העירייה,

עו"ד שרון שטיין: תקשיב לי, אם אתה תשאל אותי שאלה, אני אגיד לך מה תהיה עמדת העירייה בעניין מסוים.

מר אלי שבירו: אז אני שואל. אתה אמרת, אתה אמרת שאם יש משהו שהוא הפרת אמון, שזה אם אין היתר בניה או מישהו שבונה לא לפי היתר בניה, או מישהו שנמצא בהליך

משפטי, או אני לא יודע מה,

עו"ד שרון שטיין: זה לא מישהו שנמצא בהליך משפטי. אם מישהו יגיש נגדי השגה על

ארנונה, שזה הליך משפטי לכל דבר ועניין, וגם זה מגיע לבתי משפט,

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, בוא, אני אחזור רק למה שאתה אמרת. אתה אמרת

שאם מישהו, שזה הפרת אמונים, פועל בניגוד להיתר בניה למשל, שיש לו חריגת בנייה, ויבקשו

ממנו לעשות איזה משהו, גוף, אנחנו גוף, מה לעשות? השאלה האם מעבירים לו כסף, מותר. אני

שואל עקרונית, אני לא מבקש מקרה ספציפי. אני שואל עקרונית.

עו"ד שרון שטיין: אסור לי לתת לך תשובה על זה ואתה יודע גם למה.

מר אלי שבירו: לא, אני לא יודע למה. תגיד לפרוטוקול למה.

עו"ד שרון שטיין: תקשיב, כשיגיע המועד לחלוקת התמיכות ותאושר לעמותה

תמיכה, ואתה תבוא ותגיד לי – הנה, תשמע אדוני, אני מבקש עכשיו, תוציא את הפקח על הבנייה

ותראה שזה – אז אני אתייחס לזה. בוא, אני לא מתכוון, במכוון אני אומר לך, אני לא אתחיל

עכשיו לצייר לכם סט של מקרים שאני אתן חוות דעת כזאת או אחרת.

מר אלי שבירו: מי שאישר שהסעיף הזה, שהדבר הזה, שמישהו שיש לו הפרת

אמונים לא יקבל, זה חברי המועצה?

עו"ד שרון שטיין: כן, זה אושר בישיבה,

מר אלי שבירו: אפשר לשנות את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה יכול לעשות הכול.

עו"ד שרון שטיין: אתה יכול גם לבוא ולהגיד שרק גנבים יקבלו את זה. להגיד לך מה

המשמעות של זה?

מר יוסי חן: לא צריך להיסחף. לא, כל על הבסיס הזה אנחנו, פה יהיה אולי

17,000, על הבסיס הזה אנחנו נתפוס עוד הרבה דברים שנעשים בצורה לא חוקית.

מר רון נחמן – ראה"ע: 100%.

מר יוסי חן: כמו בנייה לא חוקית. ואז אנחנו נשים שמה איזה נקודה, ואתה תבוא, למשל, בתי-הספר שהבנתי שאין להם רישוי וזה, ואתה תבוא ותגיד, או מרכז אתגרים או כל מיני דברים אחרים, שהעירייה תוציא עבורם כסף, ואז אתה, אני ארצה לשמוע את הדעה שלך.

עו"ד שרון שטיין: זה לא קשור להוצאה של כסף, זה קשור לתמיכות. זה לא קשור. זה קשור לתמיכה, זה לא קשור לדברים אחרים.

מר יוסי חן: אין בעיה. אין בעיה. אני שואל אם זה חוקי או לא, לכל דבר.

עו"ד שרון שטיין: לא לכל דבר. אפשר כל דבר? אני אומר לך, זה קריטריון לתמיכה. למה? כי מה שעומד מאחורי תמיכה זה מתנה.

מר יוסי חן: לא, זה לא מתנה, יש לך טעות, זה תמיכה ממינהל הספורט ישירות לעמותות. בהרבה ערים בארץ, תבדוק אותי, העמותות מקבלות את ההקצבות ישירות ממינהל הספורט. לא צריכים לעבור דרך העירייה. אתה קיבלת את הכסף,

מר רון נחמן – ראה"ע: אדרבא, אדרבא.

מר יוסי חן: אבל פה גזבר העירייה בכתב שלח מכתב לעמותה שהתקציב אושר ויועבר. אחרי חודש הוא שלח מכתב נוסף וקבע שבכפוף לביקורת של מבקר העירייה הוא יאשר. מבקש העירייה אישר את ההקצבה, אמר שאין שום מניעה בכתב להעביר את ההקצבה.

עו"ד שרון שטיין: זה 2007.

מר יוסי חן: 2008.

עו"ד שרון שטיין: 2007.

מר רון נחמן – ראה"ע: חברים, שמעתם פה את חוות דעתו של היועץ המשפטי של העירייה. אריה, בבקשה, מבקר העירייה.

מר אריה ברסקי: ערב טוב לכולם. היה באמת דיון מאד מעניין. אני רוצה בתחילת דברי להתייחס לדברים של יוסי שהוא אמר בתחילת הישיבה, שיש פה באמת 8 חברים חדשים. אז איך שאומרים, על מנת להסיר מכשול בפני סומא, אני רוצה להמליץ לכל חברי המועצה ולכל העובדים לפעול בהתאם להמלצות של היועץ המשפטי לעירייה. שיהיה ברור, ההנחיות של היועץ המשפטי לעירייה מחייבות, גם אם מסכימים עם זה וגם אם לא מסכימים עם זה. בדיוק כמו שההנחיות של היועץ המשפטי לממשלה מחייבות את הממשלה, אפשר להסכים עם ההנחיות, אפשר לא להסכים איתן, אבל צריך לפעול על פיהן. על מנת להקצין, הוא קצת דיבר על זה עכשיו, יכולה להתקבל החלטת מועצת עיר ברוב, שכל חבר מועצה מקבל מיליון שקל מהעירייה. יש עודפים – מחליטים. אם יש רוב, הגזבר מחייבים אותו בתוך שבוע להעביר את הכספים. תהיה ישיבה בעוד שבוע ויחליטו וישאלו. לפני שבוע התקבלה החלטה להעביר, כל חבר מועצה יקבל מיליון שקל מתנה עבור הפעילות שלו והאם הגזבר פועל בהתאם להחלטות מועצת העיר או בניגוד להחלטות מועצת העיר. אני אמרתי, אני בכוונה מקצין את הדברים האלה. אני שב ומדגיש, צריך לפעול בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לעירייה, לטוב ולרע. זה דבר אחד. מבחינת נוהל התמיכות. נוהל התמיכות שונה לפני מספר שנים ומתנהל עכשיו בצורה מעט שונה. אדון תוהמי יודע שעד לפני מספר שנים חברי ועדת תמיכות היו בעצם חברי מועצת עיר והם אלה שהיו מאשרים תמיכות. משרד הפנים, על סמך קלקולים שקרו, לא רק בעירייה אצלנו, אלא על סמך ראייה רוחבית שקורה בכל המדינה, הוא החליט לשנות את העניין הזה ולקבוע ועדה מקצועית. כשבועדה המקצועית הזו בעצם ישנם 3 חברים – מנכ"ל או הנציג שלו, גזבר או נציג ויועץ משפטי או נציג. אלה שלושת החברים והם אלה שקובעים את הקריטריונים על בסיס שוויוני ואחיד לכל עמותות הספורט. לכן גם בעניין של העמותה השניה שלכאורה מתעוררות שמה בעיות שאנחנו נבדוק אותן, זה על סמך הנתונים שהיו שם, על סמך מספר תלמידים מדווחים, על סמך הכנסות וכל מיני דברים.

מר יוסי חן: אותה כמות בשני המועדונים. אותה כמות.

מר אריה ברסקי: יש לזה סיבה. עוד מעט גם תתכנס עוד פעם ועדה ואנחנו נראה,

מר יוסי חן: אנחנו ועדת ביקורת, נבדוק גם את הכמות פה ושם. למה אושר לזו ככה ולהיא ככה. נבדוק את התבחינים.

מר רון נחמן – ראה"ע: ועדת ביקורת יש לה, לפי החוק יש לה תפקידים ואריה יסביר גם את הנושא, מה זה תפקיד של ועדת ביקורת.

מר אריה ברסקי: אז העניין הזה שבסופו של דבר הוועדה המקצועית היא מגבשת את ההמלצות ומי שמאשר אותן זה חברי מועצת העיר. זאת אומרת, גם לוועדה המקצועית אין סמכות לקבוע מה יהיו הכללים. מועצת העיר יכולה לקבל את ההמלצות ויכולה גם שלא לקבל. כן, בהחלט, זה לגיטימי.

מר יוסי חן: היא יכולה גם למנות ועדת תמיכות. בדקתי במקרה היום בחוזר מנכ"ל.

מר אריה ברסקי: ועדת משנה. זה לא ועדת תמיכות. מה זה ועדת המשנה הזאת בעצם? מה זה ועדת המשנה הזו בגדול? היא בעצם עוד איזה שהוא גורם ביניים בין הוועדה המקצועית לבין מועצת העיר, כשבמקרה הזה, במידה וקיימת ועדת משנה, אז ההמלצות של הוועדה המקצועית מועברות לאישור ועדת המשנה, שהיא מעבירה את ההמלצות שלה לעוד איזו שהיא שרשרת, שהרי ממילא בסופו של דבר צריך להגיע למועצת העיר. זה ככה על מנת להבהיר את הדברים.

גב' חנה גולן: אבל גם המועצה יכולה להחזיר.

מר אריה ברסקי: גם המועצה יכולה להחזיר את זה.

מר יוסי חן: אני הייתי באיזו ישיבה שלא אמרו לחברי המועצה שזה אפשרי. ואני זוכר שיהודה מאיר שאל את המבקר,

גב' חנה גולן: לא נכון, זה כתוב.

מר יוסי חן: ואז הוא אמר שזה יתוקן בעתיד.

גב' חנה גולן: זאת ועדת רשות, היא לא קובעת.

מר אריה ברסקי: בכל מקרה, זה מה שאני הייתי רוצה לומר בעניין ההמלצות של

היועץ המשפטי לעירייה.

מר עמנואל יעקב: אני רוצה לשאול אותך עוד שאלה בבקשה. בפתח שלך אמרת

שחברי מועצת העיר כפופים להחלטות היועץ המשפטי.

מר אריה ברסקי: נכון. הן מחייבות.

מר רון נחמן – ראה"ע: מחייבות.

מר עמנואל יעקב: מחייבות. אני רוצה להבין וכאן תדגיש את זה, האם כשאני מצביע

בניגוד לחוות דעת של היועץ המשפטי, האם אני עובר עבירה?

עו"ד אריאל עזריה: והאם יש לי אחריות אישית?

מר עמנואל יעקב: יש חבות אישית עלי?

מר אריה ברסקי: בוא נגיד ככה, אני מאד לא הייתי ממליץ לעשות את זה.

מר עמנואל יעקב: אני רוצה שתהיה מדויק.

מר אריה ברסקי: אני אומר לך בצורה הכי מדויקת. אני לא יודע איזו חבות, אם היא

תהיה, מה גובה החבות האישית שלך. יש עניין חדש במקום חיוב אישי, שגם חברי מועצת עיר

למשל יש להם חבות אישית, חבות אישית על פעולות,

מר עמנואל יעקב: כלומר, על פניו אני עובר עבירה. על פניו אני עובר עבירה כשאני

מצביע בניגוד לחוות דעת מפורשת כתובה ובעל-פה לפרוטוקול של היועץ המשפטי, כן?

מר אריה ברסקי: אני חושב שכן.

מר עמנואל יעקב: תודה רבה.

מר יוסי חן: אני רוצה לשאול אותך, אם אנחנו בסוף, בסופו של יום, בבית-

משפט, תזכה העמותה מול העירייה, מי יישא בכל ההוצאות?

מר אריה ברסקי: העירייה, כי היא פעלה בהתאם להנחיות היועץ המשפטי.

מר יוסי חן: זאת אומרת, בכל מצב זה נופל על הקופה של העירייה. אתה יודע שהשקיעו 70,000 שקל, פה הודיעו בישיבה הקודמת, לעו"ד רוגל, בדיונים עד היום מול העמותה הזאת. עכשיו הולכים לערכאה יותר גבוהה ויהיו עוד הוצאות משפט, ובסופו של יום, במידה אני אומר, והעמותה תנצח בבית משפט ותזכה, מי ישלם את ההוצאות האלה?

עו"ד שרון שטיין: מי ישלם את ההוצאות לעירייה?

מר יוסי חן: תושבי אריאל. התושבים משלמים כמו ילדים טובים.

עו"ד שרון שטיין: לא. אם העירייה תנצח בבית-משפט, מי ישלם לה את ההוצאות?

מר יוסי חן: אתה יודע שכשהעירייה זכתה פעם היא קיבלה את הכסף, אבל לא מהכספים של העירייה, כי ב-15,000 שקל אי אפשר להחזיק אפילו מדריך של קבוצת ילדים, כי זה בא מכספים של מקורות אחרים, של אנשים שכן אכפת להם מאותם ילדים שלא יזרקו לרחובות.

מר רון נחמן – ראה"ע: טוב, אני חושב שמיצינו את הנושא. שבירו, אתה העלית בפעם הקודמת את ההצבעה,

גב' חנה גולן: כן, וזה התקבל ברוב.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה התקבל ברוב של 6 – תוהמי, שבירו, אילנה נולמן, שי אורני, מקס צ'רנוגלס, פבל פולב. נגד 4 – רון נחמן, עמנואל יעקב, לודמילה גוזב ואריאל עזריה. והחליטו לקבל את הצעת ההחלטה של חבר המועצה מר אלי שבירו, לממש את האישור שנתנה העירייה להעברת תקציבים לבית"ר אריאל. זה היה נוסח הדברים שאתה העברת. זה הכול. שמעת את חוות הדעת של היועץ המשפטי. אתה מחזיק בעמדתך, נכון?

מר אלי שבירו: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה מחזיק. אני שואל כל אחד ואחד מהאנשים, שמעתם את זה, אחד אחד אני שואל. תוהמי, אתה מחזיק בעמדה הזאת?

מר יחיאל תוהמי: חד משמעית.

מר רון נחמן – ראה"ע: יוסי חן – אתה לא יכול. שי אורני, אתה כן?

מר שי אורני: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: אילנה נולמן?

גב' אילנה נולמן: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: פבל?

מר פבל פולב: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: תודה רבה. אין בעיה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד): מר יחיאל תוהמי, מר אלי שבירו, גב' אילנה נולמן, מר שי אורני, מר מקס צ'רנוגלס, מר פבל פולב. 4 נגד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה) לאחר שמיעת חוות דעת היועץ המשפטי, לחזור ולאשר את ההחלטה מישיבת המועצה מספר 2 מיום 17.12.08 על העברת תקציב התמיכות לבית"ר אריאל.

5. הצעה לסדר סיעת "אריאלי" – סעיף 3: "סיכום הקצאת תקציבי תמיכות עד 4 פברואר 2009 (קבלת המלצת הועדה המקצועית עד 26 ינואר 2009 בוועדת המשנה לתמיכות)". (תוספת לסדר היום)

מר רון נחמן – ראה"ע: או-קיי, עכשיו סעיף 2 (בתוספת לסדר היום) – הצעה לסדר של סיעת "אריאלי" – סעיף 3: "סיכום הקצאת תקציבי תמיכות עד ה-4 בפברואר 2009 (קבלת המלצת הועדה המקצועית עד 26 לינואר בוועדת המשנה לתמיכות)". המנכ"לית, בבקשה. מי עונה על זה?

גב' חנה גולן: לא עונים לזה.

מר אלי שבירו: צריך להצביע.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה רוצה להצביע על זה?

מר אלי שבירו: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: תסביר מה אתה רוצה. אתה מעלה הצעה לסדר היום.

מר אלי שבירו: אני אפרט, בבקשה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה צריך להסביר מה אתה רוצה בכלל.

מר אלי שבירו: בשבוע שעבר ביקשנו להצביע על מועד שבו נוכל לקבל החלטות

לגבי גובה התמיכות שמעבירים לעמותות, כדי שכל עמותה תוכל להתכונן בשנת העבודה הבאה. אמרתם שהיות ולא מצביעים על תקציב, אי אפשר לעשות כזה דבר. הלכתי ובדקתי את זה.

גב' חנה גולן: לא נכון.

מר אלי שבירו: אפשר לבדוק את זה ממה שנאמר.

גב' חנה גולן: לא, אבל גם נאמר, נאמר שבלי שום קשר לתקציב, הוועדה כן

תתכנס, הוועדה תקבע את התמיכות, במהלך חודש ינואר זה יופץ לציבור והציבור יוכל, כל העמותות והאגודות שרוצות לבקש יכולים להגיש בלי שום קשר לתקציב. בלי שום קשר לתקציב. זה נאמר.

מר אלי שבירו: לא נאמר. לא נאמר.

גב' חנה גולן: נאמר.

מר אלי שבירו:

לא. אבל לא משנה. או קיי, בסדר גמור.

מר יוסי חן:

אבל אני קראתי בחוזר מנכ"ל היום שעד חודש ספטמבר צריך

להגיש את התבחינים האלה, לקראת עוד שנה שאחרי.

מר רון נחמן – ראה"ע:

זה שנת בחירות השנה, יוסי.

מר יוסי חן:

בגלל שנת הבחירות?

מר רון נחמן – ראה"ע:

כן, זה נדחה.

מר יוסי חן:

כי כל שנה מאשרים רק במרץ.

מר רון נחמן – ראה"ע:

נכון, כל שנה היינו עושים קודם. רק השנה עם בחירות וכדומה,

מר יוסי חן:

הוא מדבר על זה ששנה קודמת גם כן היה אותו דבר.

מר יחיאל תוהמי:

כל השנים היינו עושים את זה בדצמבר.

מר יוסי חן:

אני אומר, היות וחוזר מנכ"ל אומר בספטמבר לעשות, אז אני

אומר, בואו נעשה את זה בינואר.

מר רון נחמן – ראה"ע:

עשינו את הכול ביחד. מה, מחביאים משהו? מסתירים משהו?

מר יוסי חן:

בספטמבר 2008 היו צריכים כבר לבדוק את הנושא של התבחינים,

לפי חוזר מנכ"ל. אפשר לפרסם עכשיו.

מר רון נחמן – ראה"ע:

תמשיך הלאה מה שאתה רוצה להגיד, או שסיימת, אני לא יודע.

מר אלי שבירו:

מה שאנחנו רצינו, אתם אמרתם בפעם הקודמת שאי אפשר לעשות

את זה. ולכן אמרנו, בואו נקבע לוחות זמנים כדי שנוכל להתכנס לזה וכדי שהעמותות יידעו

והאישור יהיה בהתאם לאישור התקציב. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע: חבר'ה, הדברים האלה מובנים, זה בתוכנית העבודה. כמו שבצבא יש תוכנית עבודה שנתית וכל הדברים האלה וזה עובר אינסטנציות, אז הסבירו את זה. אני עכשיו רוצה עצה, אתה שומע? עצה. כל דבר אפשר להעלות לסדר היום, לא רק אתם, גם החברים שלי יכולים להעלות הצעה לסדר היום, אתה יודע את זה.

מר אלי שבירו: בוודאי. בוודאי.

מר רון נחמן – ראה"ע: ואנחנו גם נעשה את זה.

מר אלי שבירו: נשמח.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אומר את הדברים האלה, אני אומר את הדברים שפשוט תבינו. מועצת העיר קובעת מדיניות, את העבודה עושים המנהלים. הם צריכים לבצע את מדיניות המועצה. מועצת העיר לא יכולה להיכנס להם לניהול העבודה שלהם. מועצת העיר יכולה להגיד – אנחנו מבקשים בהקדם לקבל את זה. אתה לא יכול לתת לו "דד ליינ" ולהגיד – עד ה-26 אני רוצה. ואם אנחנו לא יכולים לעשות את הדבר הזה עד ה-26, לא בגללי, בגלל עניינים אחרים? יש דברים שאתה לא יכול לקבוע אותם כחבר מועצת העיר. אתה יכול להגיד – אני רוצה לקראת תקציב 2009, אני מבקש שהוועדה המקצועית תדון ב-א-ב-ג-ד. אני רוצה בתקציב, במגמות, כמו שאמרת קודם, כך וכך. לגיטימי. אין בעיה. אתה לא יכול להכתיב תכתיבים למינהל בדרך הזאת. כי מה שקורה, אתה לא מצוי בכל העבודה השוטפת בכל הדברים הללו. חזקה על העירייה, על מנגנון העירייה, מהמנכ"לית ומטה, אני מדגיש – מהמנכ"לית ומטה, שהיא צריכה עם המנגנון שלה ליישם את המדיניות שקודם כל נקבעת על ידי ראש העיר, קודם כל על ידי ראש העיר, ועל ידי המועצה מה שהיא מנחה, אני אומר שהמנגנון הזה מתייחס לכל מה שמוטל עליו. כמו שאתם שאלתם בישיבה הקודמת, קיבלתם תשובות. הקטע הזה של התמיכות והקטע של התקציב, נכון שבסופו של דבר הכול מאושר ביחד כמקשה אחת, אבל ישנם פה שלבים שונים והמנגנון עושה את העבודה הזאת. אני רוצה להציע שאם ישנם דברים שאפשר להעלות אותם, לא צריך לעשות הצעות לסדר.

מר אלי שבירו: לא, אבל בישיבה הקודמת אתם אמרתם לנו שאתם רוצים, שזה יוכל להיות עד ספטמבר בשנה הבאה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא הבנת. אני אסביר לך שוב פעם. לא הבנת.

גב' חנה גולן: לא. אני אמרתי במפורש ינואר. אתה רוצה לקבוע תאריך?

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו אמרנו, אני הקראתי את החוזר שאומר שכתוצאה מכך שהבחירות מתקיימות ב-10 בפברואר והם עשו את כל מה שכרוך בנושא הכנסת, ולגבי התקציב, וכמה אפשר לתת עם התקציב, וכמה אפשר להוציא כשאינן תקציב מאושר. והואיל והחוק אומר שאתה צריך לאשר תקציב עד תאריך מסוים ואתה יכול עוד 6 חודשים למשוך, לפי מה שהם עכשיו פרסמו, לכל הרשויות בארץ, שבעצם התקופה לא נגמרת במרץ אלא היא ספטמבר. בגלל הסיפור הזה, לא שלנו, של הכנסת. ולכן, אנחנו לא רצינו את זה, אבל אנחנו אמרנו,

מר אלי שבירו: שניה רגע, סליחה, שאני אבין פשוט את התהליך, אנחנו, שנבין את התהליך. אנחנו רוצים לדעת, האם במהלך חודש ינואר, עד סוף ינואר, יידעו מה ההמלצות של הוועדה?

מר רון נחמן – ראה"ע: חנה, כן? עד סוף ינואר יידעו את הדבר הזה?

רו"ח רוני דנה: ברור שלא. אתה מדבר על קריטריונים? לא על כסף.

מר אלי שבירו: יש קריטריונים ואחרי זה צריכים לקבוע את הסכומים, נכון?

רו"ח רוני דנה: מה זה אחרי זה? אחרי שאתה קובע קריטריונים אתה מפרסם אותם בציבור. עכשיו, מקבלים בקשות, קובעים עד מתי מותר להגיש בקשות. יש נוהל.

מר יוסי חן: למה לא לקבוע מעכשיו להגיש בקשות? תקבע מעכשיו להגיש בקשות.

רו"ח רוני דנה: אתה לא יכול להגיש בקשות סתם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה לא מנהל את העירייה, יוסי, באמת.

מר יחיאל תוהמי: זה לא הולך ככה. אני אומר לחברי המועצה החדשים, זה לא הולך

ככה, עם כל הכבוד. יש תאריך של בקשה שיקבע, ונותנים זמן להכין את הבקשות, ואנשים ניגשים, יש תאריך מסוים, עד זמן מסוים שצריכים להגיש את הבקשות. ואז ועדת תמיכות יושבת. נכון שצריך לעשות לפי החוזר של משרד הפנים עד ספטמבר, מכיוון שזה שנת בחירות, כתוב, קראתי את זה,

עו"ד אריאל עזריה : חודשיים לפני 1 לספטמבר. לא קראת עד הסוף, חודשיים לפני 1 לספטמבר.

גב' חנה גולן : יחיאל, אתה מבלבל שני דברים ואתה מטעה בזה.

מר יחיאל תוהמי : למה?

גב' חנה גולן : אני אגיד לך. כי את התקציב של הרשות אפשר להכין 3 חודשים אחרי הבחירות. לאן זה מביא אותנו הבחירות בפברואר? למאי. ועד ספטמבר. זאת אומרת, יש אפשרות לדחות את זה עד ספטמבר. זה לא קשור לכלום. לא קשור לכלום. אני רוצה להתייחס להגשת הבקשות. הרי בשביל שהוועדה תתכנס, היא לא מתכנסת פעם אחת, היא מתכנסת הרבה מאוד פעמים כי יש הרבה מאוד בקשות, כל הבקשות עוברות בדיקה של אישור ניהול תקין, פה חסר מסמך, פה צריך להשלים, פה צריך זה, צריך לקבל המלצה של מי שעוסק בספורט. הרי לא מדובר רק על ספורט. צריך לקבל המלצה של מי שעוסק בתחומים אחרים. יושבים. אתם יודעים כמה פעמים אנחנו יושבים על זה, עם ניירות, עם תיקים ועם תיקים?

מר יחיאל תוהמי : חנה, אבל גופים צריכים גם לתפקד בינתיים.

גב' חנה גולן : או קיי. הכול מתפקד, גם העירייה צריכה לתפקד.

מר רון נחמן – ראה"ע : חבר'ה, באמת, זה פוגע במנגנון. מה, הם לא יודעים את העבודה? פעם ראשונה עושים תקציב תמיכות כאן?

גב' חנה גולן : מה אתם, עושים לוח זמנים כאילו אנחנו חיים בבועה ומזל שמישהו אומר לנו מתי לעשות.

מר רון נחמן – ראה"ע : כן, מועצת העיר תעשה את זה. אין באף מקום בארץ, פתאום נולדו

דברים חדשים. זה מעליב את העובדים. מה, לא יודעים את זה? איזה מן דבר זה? אני נעלב בשביל העובדים. אני נעלב בשביל העובדים.

מר יחיאל תוהמי : אני גם קראתי שגם עמותות שקיבלו כבר בעבר, אפשר להביא להם גם כסף על חשבון. אני מוכן, היועץ המשפטי יגיד לך שכן ניתן, עמותות שקיבלו בעבר יכולות לקבל בינתיים בשביל לחיות. אי אפשר לחכות.

גב' חנה גולן : דרך אגב, אנחנו יודעים את זה, אנחנו עשינו את זה גם ואנחנו מתייחסים לזה. אבל קודם כל שהעמותה תגיש בקשה. אתה מכיר את זה?

מר יחיאל תוהמי : נכון. מכיוון שאנחנו כל שנה בדצמבר עושים את התקציב וביחד עושים את התמיכות כל שנה, במשך שנים, 10 שנים שאני במועצה, תמיד עם התקציב,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני חשבתי שאנחנו פעם ראשונה עושים תקציב תמיכות, אתה יודע? לא ידעתי.

מר יחיאל תוהמי : רון, אתה ממשיך עם הסרקזם שלך?

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא ידעתי, תוהמי.

מר יחיאל תוהמי : תפסיק כבר. מספיק כבר עם השטויות שלך. תתבגר טיפה. קשה לך אני מבין.

מר רון נחמן – ראה"ע : קשה לי? אני, חביבי, מחייך כל הזמן. נהדר, תאמין לי.

מר יחיאל תוהמי : אז אני אומר, גם, חנה, עם כל הכבוד, צריך גם זמן מסוים,

גב' חנה גולן : לא צריך לשכנע אבל אף אחד, לא צריך אפילו להעלות את זה. אנחנו בשבוע שעבר,

עו"ד שרון שטיין : זה כאילו הם יושבים עם הכסף בכיס ולא רוצים לחלק אותו. אתה יכול במשרד לשלם שכר לעובדים אם אין לך כסף?

גב' חנה גולן: מילא, הצעה אתה יודע שאנחנו באמת מתבטלים, לא עושים, יוצאים לחופשות, לא נמצאים בעבודה בזמן העבודה.

מר יחיאל תוהמי: חס ושלוס. אף אחד לא אמר את זה.

מר יוסי חן: אבל הילדים הולכים להיזרק לרחוב. תבין, פה זה כואב לאנשים. תבין את הקטע.

גב' חנה גולן: אני למשל אין לי דעה על כדורגל, אני לא מבינה בזה כלום. אני לא אשב מול יוסי ואני אסביר לו מי צריך לכדרר לאן. לא מבינה בזה. אני מכבדת את האדם שהוא מבין במשהו שיעסוק בזה כי הוא הכי טוב. אני לא אמורה לדעת הכול. אבל, הלו, קצת קרדיט, קצת קרדיט למה שאנחנו יודעים כבר לעשות. יודעים.

מר רון נחמן – ראה"ע: אדוני הגובר, בבקשה.

מר ג'והר חלבי: בלי כל קשר לויכוח עכשיו, בבוקר ממש אני ביקשתי מהמזכירה שתעלה את הפרסום שלנו, גם עם לוחות זמנים, מתי להגיש והכול. אנחנו מכינים את זה. אני מקווה שמחר, עד יום ראשון אנחנו נפרסם את זה. אין לנו בעיה עם הקטע הזה. אנחנו חייבים לעשות את זה, גם מבחינה חוקית וגם יש לנו התחייבות כלפי התקציב. לא שאנחנו דוחים את זה לעוד שנה. אנחנו חייבים לבצע את זה, בלי כל קשר לויכוח.

מר יוסי חן: ב-2009 אנחנו נעשה את זה כבר בספטמבר, אנחנו לא נחכה לינואר. בסוף 2009, בספטמבר אנחנו נעשה את כל,

רו"ח רוני דנה: יוסי, אתה יכול בספטמבר לקבוע את הקריטריונים. הרי אתה לא יכול לאשר שקל לאף אחד בשום מקרה.

מר יוסי חן: לא, לקבוע את הקריטריונים.

רו"ח רוני דנה: אז אתה יכול לקבוע גם ביוני, לא בספטמבר. מה זה משנה? הרי את הכסף,

- מר יוסי חן :** בשביל לקדם את העניין.
- רו"ח רוני דנה :** אבל יוסי, את הכסף בפועל,
- מר יוסי חן :** יעבירו בינואר. יעבירו בינואר 2010.
- רו"ח רוני דנה :** לא. אחרי שהעמותות יגישו וייבדקו וכל ה"טופסולוגיות" והמבקר.
- מר יוסי חן :** אז מה הבעיה שהם יגישו באוקטובר, בדצמבר?
- רו"ח רוני דנה :** הם לא יכולים.
- מר יוסי חן :** למה?
- רו"ח רוני דנה :** כי הם צריכים גם להגיש ביצוע של חצי השנה האחרונה שלהם גם כן. יוסי, זה לא עובד ככה.
- מר יוסי חן :** מה זה חצי שנה?
- רו"ח רוני דנה :** יוסי, זה לא עובד ככה.
- מר יוסי חן :** הדו"ח של החצי שנה מוכן כבר לפני כמה חודשים.
- רו"ח רוני דנה :** הוא מוכן עוד לפני שהתבצעה השנה?
- מר יוסי חן :** לא. חצי שנה, מסיים לך זה, הרי זה דו"ח לא מבוקר. הדו"ח מוכן כבר.
- רו"ח רוני דנה :** אתה יכול להעביר את הכסף? אתה לא יכול להעביר את זה, יוסי. אתה יכול להעביר את הכסף לפני שיש תקציב מאושר לעירייה?

מר יוסי חן: לא ביקשתי להעביר. ביקשתי את כל ההליך לסיים אותו בשביל שנוכל,

גב' חנה גולן: אבל אנחנו עובדים על זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה להציע הצעה, העליתם הצעה לסדר היום ואני רוצה להציע הצעה, מתוך כבוד לעובדים ולמנגנון. נקבל הצעה שכל מליאת מועצת העיר מברכת את המנכ"לית ואת צוות העובדים על כך שהם מכינים את כל הדברים הדרושים כדי לאשר את תקציב התמיכות כפי שנדרש, במועד כפי שנדרש. ופעם אחת נראה תצאו בהחלטה כזאת, אני רוצה להציע אותה.

מר אלי שבירו: זה מה שאנחנו רוצים, מה לוחות הזמנים? זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע: מותר לתת ברכה. מותר לתת ברכה, חברים. אני אומר לכם, תצטרפו להצעת ראש העיר ותסמכו על מנגנון העירייה שהוא יודע את העבודה שלו. זו לא שנה ראשונה שהוא יושב פה, והוא יעשה את זה. תנו את הקרדיט לעובדים. תאמינו לי, רק תצאו נשכרים מזה. זה הכול. זו ההצעה שלי. אם אתם רוצים לקבל אותה – טוב. מי בעד ההצעה שלי? ירים יד. פה אחד.

<p>החלטה: פה אחד הוחלט לברך את מנכ"לית וצוות עובדי העירייה על כך שהם מכינים את כל הדרוש כדי לאשר את תקציב התמיכות כפי שנדרש ובמועד.</p>
--

גב' חנה גולן: אתם קיבלתם את כתבי המינוי. אני בצר לי, במסגרת ההנחיות של משרד הפנים גם אחראית למעקב אחרי ביצוע ישיבות הוועדות. אז אני מבקשת, כל מי שראש ועדה, אני לא יודעת מי הוא מה כרגע, אבל כל ראש ועדה, לתאם את הישיבה שלו עם מנהל האגף הרלוונטי, לתאם את הנושאים ביחד ואז לזמן את הוועדה. זה דבר אחד. הדבר השני, אתה יו"ר ועדת מכרזים, נכון יוסי? בדרך כלל יו"ר ועדת מכרזים הוא זה שמזמן בהתאם לצורך, אבל המכתב יוצא מיו"ר ועדת המכרזים. היות ועוד לא התיישבנו ויש לנו כבר מכרז שמחכה הרבה זמן להחלטה לוועדה החדשה, היות ובשבוע הבא יש ועדת תכנון ובנייה בשעה 18:00, אני רוצה לבקש שוועדת המכרזים תתכנס ב-16:30, אני רוצה לבקש שוועדת המכרזים תתכנס שעה וחצי לפני ועדת התכנון והבנייה על מנת שעדנאן, שהוא חלק מאד משמעותי במכרז הזה, יוכל להיות פנוי להסביר, תוכלו לעבור על החומר, כי אנחנו פשוט בפיגור של זמן. ואתה היו"ר, אז אני רוצה לבקש

ממך להוציא כבר את הזימון הזה ואחר כך כבר אתה תעשה את הזימונים.

מר יוסי חן : העניין הוא שוועדת תכנון ובנייה זה לשעה 17:00.

גב' חנה גולן : אז אני אומרת, שעה וחצי קודם.

מר יוסי חן : ואם נלך שעה וחצי קודם, יש אנשים שעובדים והם לא יכולים, זה אמצע יום עבודה שלהם.

מר אלי שבירו : מה שאנחנו רוצים לבקש בכלל, שוועדות שיהיו קצת יותר מאוחרות, לא בשעה 17:00.

גב' חנה גולן : חברי מועצה זו עבודה וולונטרית. גם העובדים עובדים. אתם יודעים שאם אני משאירה עובד זה שעות נוספות.

מר יוסי חן : בסדר. אז או שתעשי את זה ביום אחר או,

מר אלי שבירו : כן, נעשה את זה ביום אחר.

גב' חנה גולן : אתה בוועדת מכרזים?

מר אלי שבירו : כן. לא אני, סליחה, נציג שלי בוועדת מכרזים.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה זה נציג שלך? מי זה ה-3? יוסי חן, מי עוד?

גב' חנה גולן : שי.

מר שי אורני : קשה לי לבוא ב-15:00, זה אמצע יום עבודה.

עו"ד שרון שטיין : הוועדה המקומית חייבים אותה מוקדם, יהיו לנו הרבה נושאים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אי אפשר.

גב' חנה גולן : ועדות המכרזים הקודמות, לכולן היה נוח ב-08:30 בבוקר ואז כולם נסעו לעבודה.

מר שי אורני : מתאים לי 08:30 בבוקר. לי מתאים. יוסי, מתאים לך בבוקר, לפני העבודה? 08:30 בבוקר.

גב' חנה גולן : הוועדות הקודמות היו יושבות ב-08:30 בבוקר ואז נסעו. אבל למה כל אחד מדבר בשם השני? אתה מייצג את יוסי? תן לו לדבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : הוא כן, הוא מייצג אותו.

מר יוסי חן : לא מפריע לי ב-09:00 בבוקר להיפגש פה ביום שלישי.

גב' חנה גולן : זה לא פה. ועדות המכרזים הן בלשכת מנכ"ל, מחר נוציא את המכתבים אליכם. המכתבים האלה לא מגיעים הביתה אלא הם יהיו בתיבות הדואר.

מר רון נחמן – ראה"ע : לכל אחד יש תיבת דואר פה.

גב' חנה גולן : יש תיבות דואר. כתוב שם על מה המכרז. אתם תקבלו את ההסבר המקיף מה, מי, כמה, למה והכול, ואז תקבלו את ההחלטות. אני לא אהיה, אני לא צריכה גם להיות. מי שמחליט זה רק חברי המועצה. מי שיהיה זה ג'והר ועדנאן, היועץ המשפטי והמבקר וכמובן חברי הוועדה.

מר אלי שבירו : לוועדת תכנון ובנייה אנחנו מקבלים לפני כן חומר?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, ועדת בנייה היא בכלל סגורה, זו ישיבה סגורה. מקבלים חומר קודם, כן, מקבלים סדר יום. מקבלים סדר יום מסודר על הכול.

מר שי אורני : האם אפשר לעשות שימוש ב-e mail להודעות האלה גם? כי זה נחמד בתיבות דואר, יש לנו e mail ואני אשמח.

גב' חנה גולן : מצוין.

מר רון נחמן – ראה"ע : עוד יותר טוב.

מר שי אורני : יותר נוח מלרוץ פה לתיבת הדואר.

מר רון נחמן – ראה"ע : אנחנו בעד זה.

מר שי אורני : נתתי e mail למזכירה ואני אשמח שישתמשו בו, לכל הישיבות, כולל ישיבות מועצה.

גב' חנה גולן : או-קיי, יוסי, אני מוציאה את זה ב-e mail.

מר יוסי חן : לא, לי תוציאי לתיבה.

מר רון נחמן – ראה"ע : חברים, אני מאד מודה לכם. תזכרו שהיום זה חנוכה, נס גדול היה פה.

מר אלי שבירו : הישיבה הבא בשבוע הבא ביום רביעי?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, אין ישיבת מועצה בשבוע הבא. יום שלישי יש ועדת תכנון ובנייה. על הישיבה הבאה אני אודיע לכם.

חנה גולן

מנכ"ל העירייה

רון נחמן

ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישור תב"רים (עפ"י רשימת התב"רים שהועברה בתאריך 15.12.08).

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי, 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב) לא לאשר את תב"ר מספר 84 – מספור בתיים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי. 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב) לא לאשר את תב"ר מספר 92 – מערכת ביטחון ובקרת מצלמות.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 106 – שיפוץ מפגעי בטיחות במבני חינוך.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 108 – נוער במרכז העניינים.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 150 – נוער וחינוך.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 151 – תיקון מפגעי בטיחות ברחובות העיר והחלפת מתקנים.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 152 – שיקום בגנים ציבוריים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (5 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי. 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב) לא לאשר את תב"ר מספר 153 – שיקום מערכות השקיה גינון ציבורי.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 154 – רכישת 4 מיולים.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 155 – שיקום חצר בי"ס מילקן, שלב א'.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (4 בעד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, מר אריאל עזריה, גב' לודמילה גוזב. 5 נגד: מר יוסי חן, מר שי אורני, גב' אילנה נולמן, מר אלי שבירו, מר פבל פולב. 1 נמנע: מר יחיאל תוהמי) לא לאשר את תב"ר מספר 156 – רכישת 5 פחים סולרים.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את תב"ר מספר 157 – חסכון באנרגיה "החלפת מנורות".

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את השינויים שנערכו בתקציב הרגיל ואשר הועברו לחברי מועצה עם ה-תב"רים.

3. אישור חידוש מסגרת אשראי על סך 2,500,000 ש"ח בחשבון מספר 5050, בבנק אוצר החייל.

החלטה: פה אחד הוחלט לאשר את חידוש מסגרת האשראי על סך 2,500,000 ₪ בחשבון מספר 5050, בבנק אוצר החייל.

4. הצעה לסדר סיעת "אריאל ביתנו" – מישיבת מועצה מס' 2 (תוספת לסדר היום).

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר יחיאל תוהמי, מר אלי שבירו, גב' אילנה נולמן, מר שי אורני, מר מקס צ'רנוגלס, מר פבל פולב. 4 נגד: מר רון נחמן, מר עמנואל יעקב, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה) לאחר שמיעת חוות דעת היועץ המשפטי, לחזור ולאשר את ההחלטה מישיבת המועצה מספר 2 מיום 17.12.08 על העברת תקציב התמיכות לבית"ר אריאל.

5. הצעה לסדר סיעת "אריאלי" – סעיף 3: "סיכום הקצאת תקציבי תמיכות עד 4 פברואר 2009 (קבלת המלצת הועדה המקצועית עד 26 ינואר 2009 בועדת המשנה לתמיכות)". (תוספת לסדר היום)

החלטה: פה אחד הוחלט לברך את מנכ"לית וצוות עובדי העירייה על כך שהם מכינים את כל הדרוש כדי לאשר את תקציב התמיכות כפי שנדרש ובמועד.